

જે સ્વભાવે ઉત્તરના ભાગે, તેણે એ સ્વભાવે
બાંધે ન સ્વભાવે છે.

~~સાચું જાણી રાખવું કે જે સ્વભાવે બાંધે છે~~
~~જે સ્વભાવે બાંધે છે તે સ્વભાવે જાણવું એ~~

નિરાલ - ભગવાને નિરાલ - સ્વભાવે જાણે નિરાલ છે,
તેને નિરાલ છે, નિરાલ છે, એ સ્વભાવે
એ સ્વભાવે જાણે જે સ્વભાવે નિરાલ છે - તે સ્વભાવે
જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું

જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું
જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું

જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું
જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું

જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું
જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું

જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું
જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું

જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું
જે સ્વભાવે જાણે તે સ્વભાવે જાણવું

"શ્રીકૃષ્ણ દેવ શ્રીજીના પ્રાણીકાવ્ય સુલભાઈએ.

"શ્રીકૃષ્ણ નવા જુડ મણી ની ૫૫૫ મુદ્રાઓ

"નવા શાસ્ત્ર સ્વરૂપ શ્રીજી ની જીવન ઓ વૈદ્યની

"કૃષ્ણ"

શ્રીકૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણજી સંસ્કૃત મિત્રો અને મિત્રો
જુડે અને મુદ્રાઓ ની સહી ૧૯૭૨ ૩૧ ૨૫. ૧૯૭૨
૧૯૨ ૩૧૫ ૦૧૦૨ ૦૧. અને કૃષ્ણ મુદ્રા ઓછા.

"શ્રીકૃષ્ણ, જુડ મુદ્રા ૧૯૭૨ મિત્રો અને મિત્રો.
"શ્રીકૃષ્ણ મિત્રોના ઉપર મુદ્રા"

મુદ્રા - "શ્રીકૃષ્ણ ઉપર મુદ્રા"

મુદ્રા - "જુડ મુદ્રા ની - ના ઉપર મુદ્રા"

મુદ્રા - "મુદ્રા મુદ્રા ની ઉપર મુદ્રા"

મુદ્રા - "શ્રીકૃષ્ણ મુદ્રા અને મુદ્રા જુડ મુદ્રા

"શ્રીકૃષ્ણ મુદ્રા અને ૫૫૫ ઉપર મુદ્રા ની ઉપર મુદ્રા

"શ્રીકૃષ્ણ ઉપર મુદ્રા મુદ્રા"

મુદ્રા - (કૃષ્ણ) ૫૫૫ મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા

"શ્રી. મુદ્રા. મુદ્રા મુદ્રા ની મુદ્રા. ૧૯૭૨ મુદ્રા મુદ્રા

"શ્રી ૫૫૫ મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા ની મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા

"શ્રીકૃષ્ણ મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા ની મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા

"શ્રીકૃષ્ણ મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા ની મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા

"શ્રીકૃષ્ણ મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા ની મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા

"શ્રીકૃષ્ણ મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા ની મુદ્રા અને ૫૫૫ મુદ્રા

" એ દર્શિણીના સ્વભાવે જાણી તેને નેત્રોત્કળ લાગી તેને

" એ પંચોત્કળ લોકે ગર્ભના કાલે રહ્યા છે તેના ભાઈ

" પેતાના ભાઈ પાસે જઈને બાલકો દેવે તે પુત્રી પુત્ર-

" ભાઈના સભાને બાલકો દેવે તેને તેને પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

" પુત્રી તેને પુત્રીના પુત્રી તેને પુત્રી પુત્રીના પુત્રી

"પરંતુ તો દીવાર તો યજ્ઞો શીવ્ય નથી. ~~સાચા~~

"રોચ્યમતો શીવ્યે કલિને કલિપરવાનો ભાવો રોચ્યો

"- ને કાલો ને માલો ને મુજો એવું, ને એ વેદ

"અહીં એવો મહા દીવાર શીવ્ય છે. કલિને એ શીવ્ય

"પ્રમાણ ભાવો છે - ને કાલો ભગવાતો કલિને

"વિવાહ અહીં એને વિવાહ ને ~~વિવાહ~~ વિવાહ ને કલિને

"એ મુજ ને એ મુજ ને મુજ ને મુજ ને મુજ ને મુજ

"એવું છે. એ મુજ ને મુજ ને મુજ ને મુજ ને મુજ

"શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણી વાણી રોચ્યો મુજો મુજો મુજો

"ને કૃષ્ણી વાણી શ્રીકૃષ્ણી વાણી વાણી વાણી

"અહીં એવો મહા એવું એવું એવું એવું એવું

"એવું એવું છે. એ ^{એવું એવું} એવું એવું એવું

"અલ્પાને દેહીને છે એ વિદ્યે ને કૃષ્ણી ને મુજ

"મુજ મુજ એવું એવું એવું એવું એવું એવું એવું

"એવું છે ને મુજ મુજો મુજો મુજો મુજો મુજો

"એવું કાલો મુજો મુજો મુજો મુજો મુજો મુજો

"મુજ મુજો એવું એવું એવું એવું એવું એવું એવું

"એવું એવું એવું એવું એવું એવું એવું એવું

"એવું એવું એવું એવું એવું એવું એવું એવું

"⁰ ~~...~~ ¹ ~~...~~ ² ~~...~~ ³ ~~...~~ ⁴ ~~...~~ ⁵ ~~...~~ ⁶ ~~...~~ ⁷ ~~...~~ ⁸ ~~...~~ ⁹ ~~...~~ ¹⁰ ~~...~~ ¹¹ ~~...~~ ¹² ~~...~~ ¹³ ~~...~~ ¹⁴ ~~...~~ ¹⁵ ~~...~~ ¹⁶ ~~...~~ ¹⁷ ~~...~~ ¹⁸ ~~...~~ ¹⁹ ~~...~~ ²⁰ ~~...~~ ²¹ ~~...~~ ²² ~~...~~ ²³ ~~...~~ ²⁴ ~~...~~ ²⁵ ~~...~~ ²⁶ ~~...~~ ²⁷ ~~...~~ ²⁸ ~~...~~ ²⁹ ~~...~~ ³⁰ ~~...~~ ³¹ ~~...~~ ³² ~~...~~ ³³ ~~...~~ ³⁴ ~~...~~ ³⁵ ~~...~~ ³⁶ ~~...~~ ³⁷ ~~...~~ ³⁸ ~~...~~ ³⁹ ~~...~~ ⁴⁰ ~~...~~ ⁴¹ ~~...~~ ⁴² ~~...~~ ⁴³ ~~...~~ ⁴⁴ ~~...~~ ⁴⁵ ~~...~~ ⁴⁶ ~~...~~ ⁴⁷ ~~...~~ ⁴⁸ ~~...~~ ⁴⁹ ~~...~~ ⁵⁰ ~~...~~ ⁵¹ ~~...~~ ⁵² ~~...~~ ⁵³ ~~...~~ ⁵⁴ ~~...~~ ⁵⁵ ~~...~~ ⁵⁶ ~~...~~ ⁵⁷ ~~...~~ ⁵⁸ ~~...~~ ⁵⁹ ~~...~~ ⁶⁰ ~~...~~ ⁶¹ ~~...~~ ⁶² ~~...~~ ⁶³ ~~...~~ ⁶⁴ ~~...~~ ⁶⁵ ~~...~~ ⁶⁶ ~~...~~ ⁶⁷ ~~...~~ ⁶⁸ ~~...~~ ⁶⁹ ~~...~~ ⁷⁰ ~~...~~ ⁷¹ ~~...~~ ⁷² ~~...~~ ⁷³ ~~...~~ ⁷⁴ ~~...~~ ⁷⁵ ~~...~~ ⁷⁶ ~~...~~ ⁷⁷ ~~...~~ ⁷⁸ ~~...~~ ⁷⁹ ~~...~~ ⁸⁰ ~~...~~ ⁸¹ ~~...~~ ⁸² ~~...~~ ⁸³ ~~...~~ ⁸⁴ ~~...~~ ⁸⁵ ~~...~~ ⁸⁶ ~~...~~ ⁸⁷ ~~...~~ ⁸⁸ ~~...~~ ⁸⁹ ~~...~~ ⁹⁰ ~~...~~ ⁹¹ ~~...~~ ⁹² ~~...~~ ⁹³ ~~...~~ ⁹⁴ ~~...~~ ⁹⁵ ~~...~~ ⁹⁶ ~~...~~ ⁹⁷ ~~...~~ ⁹⁸ ~~...~~ ⁹⁹ ~~...~~ ¹⁰⁰ ~~...~~

"ନାମ ଶୁଭ. ମୁକ୍ତିପଥ, ଓ ସୁଖମାନ ଶୁଭମାନାମା

"ଭଗବାନୀ ସ୍ବାସ ନି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ନି ସ୍ବାସ ନି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ

"ସ୍ବାସ ସୁଖ. ନି ଶୁଭମାନ ଶୁଭମାନାମା ଶୁଭମାନାମା

"୪୧ ଓ ୪୨ ଶୁଭମାନ ଶୁଭମାନାମା ଶୁଭମାନାମା

"ଶୁଭ ଶୁଭମାନ ଶୁଭମାନାମା ଶୁଭମାନାମା

"ଶୁଭ. ଶୁଭମାନ ଶୁଭମାନାମା ଶୁଭମାନାମା

"ଶୁଭ. ଶୁଭମାନ ଶୁଭମାନାମା ଶୁଭମାନାମା

"ଶୁଭ ଶୁଭମାନ ଶୁଭମାନାମା ଶୁଭମାନାମା

१५५३ ~~...~~ ३१ ३३, + ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३ ३३ — "३३ ३३, ३३ ३३, ३३ ३३ ३३
 "३३ ३३" ~~३३ ३३~~ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ — ३३ ३३, ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "— ३३ ३३, ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३. ३३ ३३, ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३ ३३.

३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 "३३ — " ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३
 ३३: "३३ ३३, ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३ ३३

"Hano - "on huz & nei huz or zuti ni
 "buzoni zite zezni an zozoni ni zozoni
 "dukupi huzno zoni zozoni zozoni zozoni
 "kuzoni zoni ^{zozoni zozoni} zozoni huz zozoni
 "zozoni an zozoni ni or huzoni ni zozoni
 "zozoni huz zozoni ni zozoni ni"

hio - "kuz?"

hio - "kuz zozoni kuz zozoni zozoni zozoni
 "zozoni an zozoni zozoni huz zozoni zozoni"

hio - "kuz?"

hio - "kuz zozoni zozoni zozoni?"

hio - "ni zozoni ^{zozoni} zozoni zozoni zozoni
 zozoni zozoni zozoni zozoni. zozoni zozoni zozoni
 zozoni zozoni zozoni zozoni."

"zozoni, zozoni zozoni zozoni zozoni zozoni
 "zozoni zozoni zozoni zozoni zozoni zozoni"

hio - "zozoni, zozoni zozoni zozoni zozoni
 "zozoni zozoni zozoni zozoni zozoni zozoni
 "zozoni zozoni zozoni zozoni zozoni zozoni"

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 अथ श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ॥ अर्जुन ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
 समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पाण्डवाश्चैव
 तस्यैव कुरुक्षेत्रे ॥ १ ॥
 अर्जुन उवाच ॥ द्रुपदो वीर्यवान् महाबलः ॥
 धृष्टकेतुश्चैव द्रुपदपुत्रः ॥ २ ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ३ ॥
 धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ धृष्टकेतुश्चैव पाण्डव ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ४ ॥
 धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ धृष्टकेतुश्चैव पाण्डव ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ५ ॥
 धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ धृष्टकेतुश्चैव पाण्डव ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ६ ॥

" श्रीकृष्ण उवाच ॥ अर्जुन ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
 समवेता युयुत्सवः ॥ मामकाः पाण्डवाश्चैव
 तस्यैव कुरुक्षेत्रे ॥ १ ॥
 अर्जुन उवाच ॥ द्रुपदो वीर्यवान् महाबलः ॥
 धृष्टकेतुश्चैव द्रुपदपुत्रः ॥ २ ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ३ ॥
 धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ धृष्टकेतुश्चैव पाण्डव ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ४ ॥
 धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ धृष्टकेतुश्चैव पाण्डव ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ५ ॥
 धृष्टकेतुश्च वीर्यवान् ॥ धृष्टकेतुश्चैव पाण्डव ॥
 भीमार्जुनसमा युधि ॥ युयुत्सवो स्वयम्भुवः ॥
 द्रुपदश्चैव पाण्डव ॥ ६ ॥

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ... ૬૬૬
"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...
"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

"... ~~...~~ ... ~~...~~ ...

and fears were at last subdued by their
reasoning; - John Malcolm's Political History
of India

It was the habit of his mind to be
slow in council but rapid in action;
and he expected the greatest efforts
from those he employed in the execution of
his measures, whom he relieved from every
species of restriction, counteraction and delay.
It was indeed a principle to do the
with all the power they could require to effect those
objects which they were entrusted to attain. It is
to that liberal confidence which gave them all the success

400
"Bhava bhavai..."
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai
Bhava bhavai bhavai bhavai bhavai bhavai

... 111

... 111, ... 111, ... 111

... 111, ... 111, ... 111

... 111, ... 111, ... 111

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~

"Hilari tunc hiis nati non eade hie e. 39,

"~~non hie hie non hie hie non hie hie non hie~~

"~~hili hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie~~

"si hie hie non hie hie hie hie non hie hie

"ad hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"ad hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

"hie hie hie hie hie hie hie hie hie hie

Monday 4-25

५१॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ५२॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ५३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ५४॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

g.

" ५५॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ५६॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

" ५७॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ५८॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

" ५९॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ६०॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

" ६१॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ६२॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

" ६३॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ६४॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

" ६५॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ६६॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

" ६७॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ६८॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

" ६९॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ७०॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

"... 3-3-1" ...
... 451, ...
... 311, ...

"... 451 ...
"... 451 ...
"... 451 ...

"... 451 ...
"... 451 ...
"... 451 ...

"... 451 ...
"... 451 ...
"... 451 ...

"... 451 ...
"... 451 ...
"... 451 ...

"... 451 ...
"... 451 ...
"... 451 ...

"... 451 ...
"... 451 ...
"... 451 ...

"... 451 ...
"... 451 ...
"... 451 ...

"ੳੳ ਭੀ ਤੁਝ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਨੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀ

"ਕਿ ਕਰਕੇ ਦਾਨੇ. ਏ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਖੰਭ ਭੀ.

"ਮਿਠਾ ਨੇ ਭਏ ਏ - ਖੰਭ ਭੀ. ਮਿਠਾ

"ਭਏ ਏ. ਭੇ ਭਏ ਏ ਨੇ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਖੰਭ ਭੀ, ਤ

"ਏ ਕੀ ਨੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭੀ. ਤ ਨੇ ਮਿਠਾ ਭਏ

"ਨੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਭਏ ਭਏ ਭਏ

"ਮਿਠਾ. ਨੇ ਏ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਭਏ

"ਕੀ"

ਮਿਠਾ ਨੇ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਭਏ ਭਏ

ਮਿਠਾ ਨੇ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਭਏ ਭਏ

ਮਿਠਾ ਨੇ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਭਏ ਭਏ

"ਮਿਠਾ ਨੇ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਭਏ ਭਏ

ਮਿਠਾ ਨੇ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਭਏ ਭਏ ਭਏ

"એણે મારાં હિંમતી હિંમત મુજબ વચ્ચે રાખી રાખી

"જ્યાં તે વચ્ચે સંજોગો રાખવાનો હર્ષ છે -

મુજબરોત કઈ રીતે વચ્ચે રાખે તે તે પ્રકારે
કરી શકે." કહ્યું છે - તે હાલ - જે તેને મુજબ

"તેને વિચાર કરી શકે. જે કોઈ કારણે તેને

"જ્યાં તે વચ્ચે પડે ત્યાં જ્યાં જ્યાં તે. એ તે તેને

"વાળી રીતે વાળી જ્યાં વાળી વિચાર તે કહે"

જાણે - "જ્યાં તે વિચાર તેને કહે, એ વાળી

"જ્યાં તે વિચાર તેને કહે"

મુજબ - "જ્યાં તેને જે તે વિચાર કરી શકે તેને

"એ વિચાર કરવા! જ્યાં કોઈને વાળી વિચાર તેને

"સંજોગો હર્ષે સંજોગો જ્યાં"

જાણે - "એ તે વાળી તે હર્ષ તેને સંજોગો છે

"જે તે તેને વિચાર કરવા તે તે વાળી વિચાર તેને

"જે તે તેને વિચાર કરવા તે તે વાળી વિચાર તેને

મુજબ - "તેને કહે?"

જાણે - "કે તે તેને વાળી તે વિચાર તેને

"જ્યાં સંજોગો, સંજોગો તેને સંજોગો સંજોગો

"જ્યાં સંજોગો વિચાર કરવા તેને સંજોગો

"વચ્ચે વચ્ચે!"

મુજબ - "જ્યાં તેને વિચાર કરવા, તેને તેને

"હાં કલ! એવું તે અહીં આવે તેને નાં બલકે

"એવું, અને હાલ અહીં નાં બાંધે કલે કલે

"બાંધે કલે કલે હાલ અને કલે કલે

"કલ" ન

કલ - " તે બાંધે કલે કલે એ. રાજાને

"બાંધે કલે કલે હાલ કલે કલે નાં બાંધે કલે

"એવું તેવું કલે કલે કલે. હાલ, તે બાંધે કલે

"બાંધે કલે કલે કલે કલે એ બાંધે કલે

"અહીં કલે કલે કલે એ. એવું કલે કલે

"બાંધે કલે કલે કલે કલે એ બાંધે કલે

" - એ એવું કલે કલે અને હાલ કલે કલે

"બાંધે કલે કલે કલે કલે એ બાંધે કલે

હાલ - " એવું કલે કલે એ બાંધે કલે

કલ - " એવું કલે કલે એ બાંધે કલે

"એવું કલે કલે એ બાંધે કલે એ બાંધે કલે

"એવું કલે કલે એ બાંધે કલે એ બાંધે કલે

"એવું કલે કલે એ બાંધે કલે એ બાંધે કલે

"એવું કલે કલે એ બાંધે કલે એ બાંધે કલે

"એવું કલે કલે એ બાંધે કલે એ બાંધે કલે

"~~ହେ~~ ଏମି ହୁଏନା ହୁଏନା ହୁଏତେ ତ ମନେ ତୋର ସ୍ୱପନ
"ତୁମି ହୁଏତେ ତନେ ତିନି ~~ହୁଏତେ~~ ଏହା ଥିଲା ଥିଲା ହିଁ
"ଏହା ~~ହୁଏତେ~~ ତୁ ମି ତୁ ହିଁ ତନେ ତନେ ଥିଲା ହିଁ
"ତନେ ଥିଲା ତନେ ଏହା ହିଁ"

ହେନା - "ତୁମି, ହୁଏତେ, ତୁମି ଏହା ହିଁ?"

ହେନା - "ତୁମି ତନେ ତନେ ହିଁ ଏହା ହିଁ"

"ତୁମି ତନେ ତନେ ହିଁ ଏହା ହିଁ ତନେ ତନେ ହିଁ"

"ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ"

ହେନା - "ତୁମି ତନେ ହିଁ ଏହା ହିଁ ତନେ ତନେ ହିଁ"

"ତୁମି ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ
"ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ"

ହେନା - "ତୁମି ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ"

"ତୁମି ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ
"ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ"

"ତୁମି ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ
"ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ"

"ତୁମି ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ
"ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ"

"ତୁମି ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ
"ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ"

"ତୁମି ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ
"ଏହା ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ ତନେ ହିଁ"

ગણ - " તારાં કે આજીવનું એ સખાની ભાગ દેણી

" સખાને મુઠી મુઠી દેવણી, ૫૫૫ દુલિની વધી

" વિનાયકે આ સ્થિતિગીતે જાણે ઉવેરે અવેરે

" ઉ કે આ જાણે શિશિયાતે રામકોને નાં મેલે

" તારાં ૨૫૫ નાં જાણે કોમ અવરોને નેરે

હવે - " ૫૫૫ ^{નાં} દેણી દેણી કાલે છે ?

ગણ કહે કે આ ૫૫૫ બાલે : " આને મેલે કો

" નીચે આ ૫૫૫ કુલકાલ ને દેણી ને અવેરે વધે

" આગળ મેલે વધારે બાળ નીચે એ અવેરે વધે

" દેણીગીતે મેલેવણે સખાને છે, બાલે અવેરે કો

" બી કે ઉરે બી, કે ^{નાં} અવેરે અવેરે સખાને

" ઉ કે મેલે સખાને ^{નાં} અવેરે અવેરે વધે

" અવેરે અવેરે મેલે દેણીગીતે અવેરે સખાને

" મેલે અવેરે સખાને સખાને અવેરે અવેરે સખાને

" મેલે અવેરે દેણીગીતે વિનાયકે ૫૫૫ એ કોમ અવેરે

" રામકોને નાં મેલે વધારે વિનાયકે અવેરે અવેરે

" અવેરે સખાને મેલે કોમ એ નેરે કોમ ને વિનાયકે

" ઉવેરે વિનાયકે મેલે અવેરે અવેરે અવેરે અવેરે

" મેલે અવેરે કુલકાલે છે ?

હવે - " આ રામકોને કે સખાને ?

ગણ - " મેલે, વિનાયકે, અવેરે વિનાયકે અવેરે અવેરે

417

"...
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."
 "..."

...
 ...
 ...
 ...
 ...

५

Handwritten notes in the left margin, including a signature and some illegible text.

Handwritten text in Odia script, consisting of approximately 18 lines of a letter or document. The text is written in a cursive style and includes several lines that have been crossed out with a horizontal line. The visible text includes:

- Line 1: ~~ଅନୁରୋଧ ପତ୍ର ଆମେ ପଠାଇ ଦେଇଛୁ ଏବଂ ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ଆପଣ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।~~
- Line 2: "ଏହି କଥା ବିଷୟରେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ।"
- Line 3: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 4: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 5: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 6: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 7: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 8: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 9: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 10: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 11: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 12: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 13: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 14: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 15: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 16: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 17: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"
- Line 18: "ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି।"

Excerpt from John Malcolm's Political
History of India
1812

The Ministers Agree at Buncle had,
however, no easy task to conquer the prejudices
of his sovereign, the Nizam, against such an alliance,
which that Monarch argued, would, from the
inequality of the parties, early terminate in rendering
his dominions virtually dependent, for their
security, upon the British Government. That the
Minister admitted; but he contended * * * that
as it was clear that the situation of the State
of Hyderabad was such as to make it in-
possible to remain without the alliance
of some one of those Powers, it was accordingly
wise to prefer a connexion with a Government,
which wraps with its protection of peace,
the substantial blessings of security and
peace, to the nominal friendship of Powers,
whose professed objects were plunder and
conquest, and who had repeatedly shown that
they repeatedly held in contempt the even the
forms of public faith. The Nizam's prejudices

જોમલા રાજ્યના ઉદર ચાર પાસના પાડોશીને તેને પુષ્ટી કરી
 વેલો ધાલવી. વિદ્યાર્થ, તેને અને જોમલા નક્કી કરાવ્યા - જેથી તે
 ગઈ પરી તે જોમલા કામ કરવાની યાગે અને જે જોમલા કરી તે
 ૨૨-૨૩માં આ મારાં પુસ્તકમાં આ લખવાનો છે

- "સાંકળ રચો; અને આ દેશમાં કોઈ કામે સુદનાં વાળ વામે તે
- "શાલિવાહને માટીના પુતળાંની સેના ઉભી કરી હતી તેમ પ્રીતિની
- "ચીકાશથી મહારા રાજ્યનાં ક્ષત્રિય-પુતળાંઓ બંધાર્થ રહેલાં હશે તે
- "તેમાં તેમના પૂર્વજે પુષ્ટી ઉઠશે-માટે એવી ચીકાશથી આ માટીને
- "પણ સંસ્કૃત રાખવને કે રમનગરીના રાજ્યો એકપનીયત પામે
- "જે અને તેમને પુત્રો હતા નથી તે તેમના બાઈઓ તેમની માટીએ
- "ચહે છે. માટે મહારા બાઈઓ અને તેમના વારસોમાં આ રાજ્યના
- "બાવી રાજ્યોનાં બીજ છે અને તેથી પણ તેમનાં મનની સંભાળ
- "મહારા કુમારના સુરએ લેવાની છે."

"વિદ્યાચતુર, અમારાં ક્ષત્રિય રાજ્યોના ક્ષત્રિયો પોતાની જાત
 મુકી મહોટા બેસુત બને, રજપુત ફહેવાતા મટી જમીનદાર અને તા-
 મુકદારનું નામ પામે, તેવા કાગમાં પણ અમારાં રાજકુળનાં ઘરોમાં
 આટલું અધિહોત નિરંતર પળાય એવા ધર્મનું બીજ આમ રોપવાનો
 મહારા આમહ" -

આ અસિદ્ધ થવા નિર્મેલું વાંચ પુલું થતાં પહેલાં જરાસંકરનો
 પત્ર લેઈ ઉતાવળે ઉતાવળે રાજકુળ આણ્યો, અને મનના સંકષ્પ મુખ-
 માં જ રૂદેવા દેઈ રાજ પ્રધાનનો પત્ર ફોડી વાંચવા લાગ્યો. વાંચતાં
 વાંચતાં તેની બુદ્ધિ જે ચાર વાર ચહડી મઈ અને જે ચાર વાર શીત
 આલ્યાં હોય તેમ તે પાછો શીતળ થઈ ગયો. પત્ર વાંચી મહારાજ
 એકદમ ઉભો થયો અને પર્વતતટ આગળ જઈ ઉભો ઉભો વાંચી
 ચહાવતો ચહાવતો મનમાં જોલવા લાગ્યો.

"વાનરસેનામાંથી હનુમાન આણ્યો!" જરાસંકરનો પત્ર જે
 તેમાંથી ચાર પાંચ લીટીયો વાંચવા લાગ્યો:

- "નામરાજમહારાજની સાથે સંધિકામે થપેલા કરાર પ્રમાણે
- "સંસ્થાનોના વિરોધપ્રસંગે તેમના પંચનું કામ કરવાનો
- "સરકારને અધિકાર છે, તે અધિકારને પ્રમાણી સરકારે પોતાનો
- "કોઈ નીમવાનું નક્કી કર્યું છે. તે વધીલ એમનો પાલીટીકલ એ-
- "જંટ અથવા દેસીડેટ ફહેવાશે, ચાર પાંચ સંસ્થાનો વચ્ચે પોતાનો
- "નિવાસ રાખશે, પોતાના નિવાસમાં પોતાનો અધિકાર રાખશે, અને
- "રાજ્યોના પંચનું, અને દેશની શાન્તિ જાળવવાનું, કામ કરશે. મુખ-
- "લુંપુર રમનગરી વચ્ચે અનેક રાજ્યોના પંચનું કામ કરવા સરકાર-
- "નો મુખ્ય વડીલ મરાલપાટણમાં રહેશે અને તેના તાબામાં ધાણાં

પુસ્તક

“ઓ ઘરો અને તેમાં એક થાણું હીલાપુરમાં રૂહેશે ત્યાં મુખ્ય વ-
 “હાલના હાથનીએ રહી એક એન્ટ કામ કરશે.” પત્ર પાછો મહારા-
 જે બંધ કર્યો.

“વડીલ મહારાજના સંધિકાએ મહારા મનમાં જે શંકા હતી તે
 “ખરી પડવા કાળ આવ્યો. વાનરપ્રબનેનો હનુમાન આવ્યો-તે હવે કુ-
 “પાદુપ કરશે અને અમારી સોનાની લંકામાં ડેકાણે ડેકાણે આગ લ-
 “ગાડશે.—હવે આવણે રાક્ષસો, અને એ વાનરા. આવણે કરીશું તે
 “અધર્મ-એ કરશે તે ધર્મ.”—“સરકારના સંધિકાપથી ખીજ પૃથ્વીમાં
 “હાથે હાથે તેમાંથી કણુઓ ટુટી આવે પૃથ્વી ફેડી બહાર નીકળે-
 “આ રેસીડેન્ટ-વહીલ-તે આ કણુઓ !”

“આ આતશબાણના ઘરખાવાનું ગ્રહા-હવે એને કાંઈ ઉપાય ?”
 વીજળીનો ચમકારો થાય એટલી ત્વરાથી રાજના મનમાં આ
 વિચારોના ચમકારા થઈ ગયા. તે એટલી એક કરડવા લાગ્યો. તેના
 હાથ-તરવારની મુઠ ઉપર આવળ કરવા લાગ્યા.

“કુમારને વીલાપત છતવાનું મન થયું ત્યાં સકુનમાં આવણે
 “દેશ વીલાપતવાળાએ છળ્યો! આવણું રાજ્ય, રાજ્ય મરી, સંસ્થાન
 “યયાં! જે રેલની ખીંક લાગતી હતી તે દષ્ટિઆગળ આવી”—તર-
 વાર ભણી દષ્ટિ કરી—“મહારી પ્રિય તરવાર! ત્હારું પાણી હવે ઉતરી
 “ચૂં-હવે રજપુતોએ લાકડી ગ્રહણી !”

મનના વિચાર પડતા મુઠી વિદ્યાચતુરને રાજ્ય ફેડેવા લાગ્યો:
 “વિદ્યાચતુર, એકદમ આ સુખ મુઠી રેલનગરી જવાની તૈયારી કરો.
 “મહારે મહારા પ્રધાનસાથે મહાવિચાર કરવાનો મહાપ્રસંગ આવ્યો.”

રાજની આગા પગાઈ. ખીજે દિવસે જ રાજ્ય પોતાના મહેલમાં
 પહોંચ્યો, અને એકદમ પ્રધાનને તેડવા માણસ મોકલ્યું. પ્રધાન આવતાં
 રાજ્ય બોલી ઉઠ્યો:

“જરાસંકર, એકદમ એવ સાહેબને લખાવ કે અમારે તમારા
 “એન્ટ મેન્ટરનું કાંઈ કામ નથી. એને પાછો બોલાવી લ્યો-નીકર-
 “નીકર-”

“યુદ્ધ ઘરો!—એમ લખાવું, મહારાજ ?” જરાસંકર હસીને બોલ્યો.
 “નહી-નહી-હસવાનો કાળ નથી. નામરાજના સંધિમાં એન્ટ-
 “તો અહાર પણ નથી.”

“પણ સરકાર ધારે છે કે અહાર તો શું પણ વાક્ય છે.”
 “ક્યાં છે ?”

“ નથી તો અક્ષર પણ નથી. પણ તરવાર દેખાડી સરકાર કહે-
 “ છે કે એ અક્ષર છે એવું સ્વીકારો—નીકર આ અમારી તરવાર એ
 “ અક્ષર દેખાડનારી ઉભી છે.”

“ તો શું એ તરવાર એમની ખરી અને અમારી આ તરવાર
 “ નહીં ? ”

“ મહારાજ, ક્ષેત્ર મુકી ધીરે રહી તરવારને જ પુછે ને ? ”

“ તારે શું આપણે તેમના બંધાવલા ? ”

“ આપણે છુટા, પણ આપણી તરવાર એવી બંધાવલી છે કે કે-
 “ ઘટે નહીં.”

મહારાજ આ સાંભળી ઉરકેસયો. તેનાં નેત્રમાં લોહી બરાઈ
 આવ્યું. પુઠના રસિક સગને વીરરસનો ઉન્માદ મ્હઓ. તેણે એકદમ
 મ્યાનમાંથી પ્હાર દહાડી તરવાર ઉઘી કરી અને મહારી સાપને વીરે
 તેમ તરવારને આકાશમાં અજાળવા લાગ્યો. અને જાતે બે દામ ઉઘો
 કુદી કાળ બરી દરવાજા આગળ ઉઘો રહી યાઠ નાંખવા લાગ્યો.

“ સામંત ! સામંત ! એકદમ સેના ભેઈ આવ ! સેના આવ !—કોણ
 “ છેરે ! સેના લાવો !—સેના ! ”—

જરાસંકર કંઈક અભરાયો, મ્હલમાંની સર્વે વરતી જેવી થઈ ગઈ,
 અને સભ કોઈને પણ જ્નેતો ન હોય તેમ “ સેના ! સામંત ! સેના ! ”
 એમ કાઠી યુઘો પાડવા લાગ્યો, અને યુઘો પાડતાં પાડતાં પૃથ્વીને
 સાત મારી માઠ જોલ્યો : “ સામંત, મહારી તરવાર બંધ છે એમ કે-
 “ હેનાર તે કોણ ? ”

જરાસંકર સાંત થઈ વિચાર કરવા લાગ્યો. સહ વિચારી રાણી
 અને સામંત ઉભાને સત્વર તેડાવ્યાં. એક પણ જતી હતી તે વર્ષ
 જેવી થઈ. દાર આગળ ભીતને તરવારથી અહીંથી, પંડિા બણી તાકી
 રહી, પા ધડી પુતળા પેઠે આ દશામાં સ્થિર રહી, નિડામાંથી જાગ્યો
 હોય, સમાધિમાંથી ઉઠ્યો હોય, તેમ સભ સાંત મુખમુદ્રા ખરી હાલ્યો,
 અને તારેપાસની નવી સ્થિતિથી આશ્ચર્યમાં પડી, પુછવા લાગ્યો, “ સર્વે
 “ કેમ એકઠાં થયાં છો ? સહ પોતપોતાને કામે વળગો. જબર નથી
 “ કે સભપ્રધાનનો મંત્ર થતો હોય ત્યાં કોઈએ ન આવવું ! ”

સર્વે આશ્ચર્યમાં પડી પાછાં ગયાં. રાણી પણ અર્ધે માર્મે આવેલી
 સમાચાર સાંભળી પાછી ગઈ, માત્ર સામંત આવ્યો, અને પ્રધાન
 પાસે હતો જ.

“ મહારાજને શરવીરોની ઉન્માદશા પ્રાપ્ત થઈ હતી, અને તેથી થયલા મબરાટમાં સર્વે એકઠાં થઈ મથાં હતાં.” જરાસંકર બોલ્યો.

મહાન—“ ત્યારે પ્રાકૃતમાં એમ કહેને કે હું ગાંઠા થયો હતો ! ”

જરાસંકર—“ મહારાજના અનુભવનું વલ્કું મહારાજ કરે.”

મહાન—“ સામંત, પ્રધાનને અપ્રિય બોલ્યા વિના સલ્કને વળગી “ રૂહેતાં આવડે છે.”

સાન—“ અને આપની પાસે એટલી સ્વતંત્રતાથી બોલવાની એ “ જાતી થયલે તે આપની મ્હોટાઈ.”

જરાસંકર—“ સલ કહો છો, સામંત. મહારાજ, આપની ઉન્માદ- “ દશામાં આપે સામંતને સંભારેલા તેથી એમને તેડાવ્યા છે.”

મહાન—“ શું કરવા સંભારેલો ! ”

જરાસંકર—“ સરકારના એજંટની નીમલ્યકને રદ કરવા.”

મહાન—“ એ નીમલ્યક સંબંધી સર્વે દેહીકૃત સામંતને કહી દે.”

જરાસંકરે આગા પાળી, અને મહારાજને થયેલા ઉન્માદનો ઇ- તિહાસ પણ કહી દીધો.

સામંત સર્વે વાત સાંભળી રહ્યો. ઉપર દીધો નહીં.

મહાન—“ કેમ, સામંત, કંઈ ઉપર દેતો નથી ? ”

સાન—“ મહારાજ, ઉપર દેવાનો આપના બાપાતોને અધિકાર “ નથી. તાલકાટાપીનાં માથુસ આજ્યાં હતાં તે કાળે ઈંચિનેને ધર્મી

“ અને મરાઠાએને અધર્મી ગણી ઈંચિનેનો સંબંધ આપે સ્વીકાર્યો તે “ કાળથી જ આપની આગા થયલી છે કે રાજપ્રધાનના મંત્રથી આ-

“ પની સિદ્ધ થયલી આગાને પાળવા શીવાય બીજો વિચાર કે ઉપર “ કરવાનો બાપાતોને અધિકાર નથી. મહારાજનું દુઃખ જોઈ હું અંત-

“ મો દાગું છું, પણ મ્હારી જુદી આપને કામ લાગે એટલો અધિકાર “ તેને નથી.”

મહાન—“ સામંત, અભિપ્રાયમાં બેદ પજો ત્યારે આગા કરવાનું “ કામ મ્હારું હોવાથી, મ્હારા તે કાળના અભિપ્રાય પ્રમાણે, અને ત્હારા

“ અભિપ્રાયથી વિરુદ્ધ, આગા આપેલી. આજ એ આગાનું અનિષ્ટ ફળ “ જોવાને પ્રસંગે ત્હારા અભિપ્રાયની થયેલી અવગણના અમારા સ્મર-

“ કાળમાં આજુરી એ કામ મેલા માથુસનું છે. એ અવગણનાનું સહું “ વાળવાને, આજ અમને ઉપયોગી થવા અથવા અભિપ્રાય આપવા

“ ના પાડવી, એ કામ અને શિક્ષા કરવા જેવું છે. એ અવગણનાથી

“રના ઝેનંટની વાતમાં આપણી તરવાર છુટી કે ઉધાડી છે તે જોલ.
“એ જોલવાનો અધિકાર ત્હારો છે.”

સામંતે શન્ય હાસ્ય કર્યું: “મહારાજ, સર્વ વાત કાળે રોયમે અને
“કાળે ફળે, તરવારનો કાળ ગયો. હવે તરવાર ઉધાડવી તે અમલે પ-
“મનું ધર પુછવા જેવું છે—સામળદાસનું વચન છે કે

“સંપત મર્છ તે સાંપડે, ગયાં વળે છે વ્હાણુ,

“ગત અવસર આવે નહી, ગયા ન આવે પ્રાણુ!

“મહારાજ, ખાદ્યજીની બુદ્ધિએ ચાલતાં હાથમાં આવેલો અવસર ગયો
“તે રત્નપુતાર્હના પ્રાણુ ગયા તે જોમાંથી એક પણુ પાણું આવે એમ
“નથી. એ ગયેલો અવસર અને ગયેલા પ્રાણુ આજીતાં જરાસંકર
“બટને આવડતું હોય તો એ જાણે—ખાડી મને તો આગા આવે
“તો એક વાત આવડે તે એ કે આ બટને પુગભેગો કરી એણે
“વાળેલા સલ્વાનાશનો બદલો આપું અને—”

જરાસંકર સ્થિર દૃષ્ટિથી રાજના સામું જોઈ રહ્યો. રાજનો કોષ
હાથમાં રહ્યો નહી. કોષની પરિસીમાને કાલે સિદ્ધ માગવું મુઠી દઈ
પંજાનો બાર દેખાડે તેમ રાજને કર્યું. પોતાનું અપમાન યતાં જોણે
સામંતને બાઈ ગણી અત્યંત હામા ધારી હતી અને પ્રીતિનો પ્રવાહ
રેલાવ્યો હતો તે રાજને પ્રધાનના શત્રુને ઉમતો ડાળ્યો. રાજની જામર
નહી મર્છ અને સામંતના મુખમાંથી વચન નીકળતાં મહારાજે બન્ધુ-
સ્વરૂપ સ્વછ દઈ મંબીર રાજ-સ્વરૂપ ધાર્યું અને સ્થિર સ્વરે સંબંધ ન
ગણી આગા કરી:—

“સામંત, મ્હારો પ્રધાન તે મ્હારું અંગ છે અને તેનું અપ-
“માન અને તેના દ્રોહના વિચાર કરવાનો અપરાધ ત્હું મ્હારા દેખતાં
“કર્ષો છે તેની સિક્ષા તને કરું છું કે આ પળે મ્હારા મુખ આમળ-
“થી જતો રૂઠે અને મ્હારી આગા યાય ત્યાં મુખી સ્લનનગરીમાં અ-
“થવા તેની પંચકોશીમાં અથવા જ્યાં હું અથવા મ્હારો પ્રધાન હ-
“ઈએ તેની પંચકોશીમાં ત્હારે આવવું નહી—આવીશ તો અધિક સિક્ષા
“ખમીશ—ખીજ એક જોતથી આ પવન અપવિત્ર કર્ષોવિના સત્વર
“ચાલ્યો જ.”

જરાસંકર બડક્યો—“મહારાજ—”

મગ્ગ—“મુખ! સામંત આગા એકદમ ઉદ્ધવ.”

સામંત એકદમ ઉભો મર્છ રાજને પ્રજ્વાળ કરી ચાલ્યો ગયો.

"તને જોડું લાગ્યું હોય તો તને રાજપુરોના ધર્મનો સંપૂર્ણ જોષ
 " નથી એમ કહેવું જોઈએ. એ અવગણના સો વર્ષ સુધી સુધી ન
 " જવી એ સ્ત્રીસ્વભાવનો અંશ છે. એ અવગણનાનું મને ઈશ્વરે દણ
 " આપ્યું સમજી ત્યારે મનમાં ત્યારે વિજય થયો લાગતો હોય તો
 " ત્યારે હૃદયમાં સન્નિવૃત્તિનો શુભ છે. એ વિજયના ભાનથી મને મ-
 " મૈત્ર્ય કહેવા તું તત્પર થયો હોય તો ત્યારે મુખમાં સ્ત્રીની શ્રમ
 " છે. સામંત, મહારી સેના તે તું છે અને મને એટલો તો અધિકાર
 " છે કે મહારી સેના ઉપર જેટલો આધાર રાખું તેથી જમણો મહારા
 " સામંત ઉપર રાખું."

સામંત નીચું જોઈ રહ્યો અને તેના નેત્રમાંથી એક આંસુ પડ્યું
 દેખાયું. તે ઊડી ધારની બહાર જઈ પાછો આવ્યો અને રાજના સામું
 ઉચું જોઈ બેઠો.

" મહારાજ, હું દૃષ્ટિ ચિત્તના ભાઈ ઉપર આપ જે ઉદારતા દે-
 " ખાડો છે તે મને તરવારના ધા કરતાં વધારે લાગે છે. મહારાજ, હું
 " અપરાધીને પૃથ્વીભેગો કરી ધો. હું શિક્ષાપાત્ર સેવક, તેના પ્રત્યે આપ
 " ઉદાર વચન કહો છો એ મહારાજ હૃદયને પચાપના અગ્રિથી બાળે છે.
 " મહારાજ, મને શિક્ષા કરો. આપના સત્ત્વ વચનમાં-ધર્મવચનમાં-અ-
 " ધર્મને કંપાવનાર શિક્ષા મુકો."

" સામંત, મહારી સેનાનો નાશ કરવા કરતાં તેને સવળે મામેં
 " લેવી એ મહારું કામ છે. તું મહારો જમણો હાથ, મહારી મુઠનો
 " વાળ, મહારા સન્નિવૃત્તિનો સ્તંભ, તું જ મહારી સેના-તને શિક્ષા કરું તો
 " તે મને જ યાવ."

" મહારાજ, એ સેના અને એ સ્તંભ હવે આપને આંગળે હાથી
 " પેટે માત્ર ખરચના ખાત્ર છે-એ હાથીને છુટા મુકશે તો આપની
 " પ્રજાને ક્યારશે અને બાંધી રાખશે તો આપના બંધાર ખાલી કરી
 " દેશે. મહારાજ, અમને તે હવે શું કરશે?"-સામંતે દીર્ઘ નિઃશ્વાસ
 " મુક્યો, અને એ નિઃશ્વાસનું કારણ યઈ પડેલી રાજનીતિના કારણરૂપ
 " જરાસંકર બધી વાંકી આંખે જોવા લાગ્યો, જરાસંકરે તે ઠીકું ન ઠીકું
 " કયું, અને રાજ અને તેના ભાઈના વાદનો પ્રવાહ નિર્વિગ્ને ચાલવા
 " દેવા મીન ધાયું.

મહારાજ—" સામંત, તે વાતનો હાથ પ્રસંગ નથી. આ સરકા-

“રેલી શિક્ષાર્થી એની આગાના અર્થ અને આગાનો પ્રતાપ સર્વ સ-
 “મજી શકે એમ થશે. ચાલ, હવે સરકારના એન્ટનું પ્રકરણ ચલાવ.”
 જરા૦—“પણ, મહારાજ, પરિણામનો વિચાર દર્શાવવાનો મહારો
 “અધિકાર ખરો.”

મજી૦—“તું પરિણામ પરિણામ કરે છે? એતો નથી કે જે
 “રાજનીતિથી મહારા આપાતો નકામા થઈ ગયા એવી રાજનીતિના
 “પવનને મહારા હૃદયમાં બરનાર તને મણીને ત્યારા ઉપર દાંત પીસી
 “રહેલા આપાતોની તરવાર તે સામંત છે, અને એ તરવાર ત્યારા
 “ઉપર પડતાં પળની વાર ન હતી?”

જરા૦—“હું સારી પેઠે સમજું છું કે મહારા ઉપર એ તરવાર
 “પણા દિવસની ઝૂઝુમી રહી છે અને મહારાજની કૃપાની દાસ્યી જ
 “આપના રંક પ્રધાનનું રક્ષણ થયું છે; પણ આણી પાસથી ઈંગ્લેન્ડ
 “રાજનીતિનાં પગલાં આપણા સીમાડા ઉપર વાગે છે તે કાલે આ-
 “પણા અંદર અંદરના અડખડાટનો સ્વર એ શીકારીને કાન જશે
 “તો આપણે એ શીકારીના શીકાર ચર્છીશું? મહારાજ, મ્હેં આપને
 “પણેક પ્રસંગે કહેલું છે કે સત્યના મહા દરવાજા તોડવામાં જે ઉઠને
 “મારું પડે તે રાજ્યનો પ્રધાન છે. મહારાજ, આપના કુટુંબમાં જ
 “મહાન વિમલ નદી ચાલે તો મહાન ક્ષેત્ર થવાનો પ્રસંગ આવ્યો છે
 “અને એ ક્ષેત્રનો પ્રસંગ લેઈ ઈંગ્લેન્ડ કાંઈ પણ લાભ લેઈ શકે તેના
 “કરતાં એ સર્વે પરિણામ અટકાવવાનો સવળો અને રહેલો માર્ગ એ જ
 “છે કે આપના પ્રધાનને ઉઠને સ્થાને મુઠી-લજી-આપના બંધુવર્જનું સાંત્વન
 “કરવું એમાં જ હાલ રાજ્યનું હિત છે. મહારાજ, એ વર્તે રાજ્યદોહી
 “કે રાજ્યદોહી નથી થયો-તેમને માત્ર મહારી જાત ઉપર શેષ છે, અને
 “મહારા કરતાં આ વર્જનો-આ સેનાનો-આપને જાદુ ઉપયોગ છે તે હું
 “સત્ય કહું છું. મહારાજ, પ્રધાનો પણ મળશે પણ આવી જન-પુસેના
 “નહી મળે અને તેમના ખેલવા ઉપરથી શેષ ધરવો આપને યોગ્ય નથી.
 “હતું છે કે

“હવે હોયે લીંબડા, શીળા હોયે ઢાંચ,

“ખેલકણા હોય આન્ધવા, હોય પોતાની પ્હાંચ!”

મજી૦—“તું કહે છે તે ધણે અંશે સત્ય છે અને તેટલા માટે
 “જ સામંતને માટે યોગ્ય શિક્ષામાં માત્ર મહારી પ્રીતિ શીવાય

તેના શરીરને, કેપ અને ખેદ એ એ જણે, બંધીવાન કરી, હારની બહાર
પહેલી ફહાડયું.

જરાશંકર—“મહારાજ, આપે બહુ અયોગ્ય આગા કરી—અપ-
“માન થતું હોય તો મને પણ શિક્ષા કરાવો—પરંતુ પાછું અયોગ્ય કામ
“થયું. મહારા ઉપર ખણી મમતા દર્શાવી, પણ પ્રધાનને પુછ્યાવિનાની
“આગા સિદ્ધ નથી.”

મહા—“અભિપ્રાય અને સૂચનાઓ સાંભળતાં જે રાજાને અ-
“પમાન લાગે તેણે ગાદી છોડવી જોઈએ. મહારી આગાને ત્યારા ઉપ-
“રની પ્રીતિ સાથે રજા લેવા દેવા નથી. રાજાએ પ્રધાનને પુછ્યા વ-
“ગર કરેલી આગા સિદ્ધ થતી નથી એ નિયમ સત્ય છે, પણ ત્યારે
“પ્રધાન જ એક પાસનો પક્ષકાર હોય ત્યારે એ નિયમ લાગુ નથી
“થતો.”

જરા—“ત્યારે શું આવી વાતોમાં રાજાએ વગર પ્રધાને અ-
“લાવી લેશે ?”

મહા—“અલખત. મહારા પ્રધાનનું રક્ષણ કરવું તે મહારાં કામ
“છે. મહારી સર્વ પ્રબલને માલમ પડવા દે કે જેવી રીતે મહારા સામી
“કોઈ ફરીવાદી ઉદ્ધવે તે હું સાંભળીશ તેમ જ પ્રધાનના સામી
“ફરીવાદો પણ સાંભળીશ અને ન્યાય આપીશ. મહારી જ્વલ ઉપર
“કોઈ હુમલો કરશે તો યોગ્ય લાગશે ત્યાં ક્રમા રાખીશ. પણ મહારી
“રાણી—મહારા કુમાર—મહાર બાઈઓ અને મહારી સર્વ પ્રબલએ સંકા
“વગર જાણવું જોઈએ કે મહારા અધિકારીઓ તે મહારાં રક્ષા છે
“અને જેમ મહારી તરવાર ચોરનારને હું શિક્ષા કરીશ તેમ મહારા પ્ર-
“ધાનના અધિકાર અને પ્રતાપ ઉપર હાથ નાંખનારને હું તીવ્ર શિક્ષા
“કરીશ અને એ શિક્ષા કરતાં ખીલકુલ ક્રમા રાખનાર નથી. મહારા
“પ્રધાનને અધિકાર અને પ્રતાપ ફેટકો આપવો અને તેનું રક્ષણ કે-
“ટલે સુધી અને કેવી રીતે કરવું તેમાં હું મહારા પોતાનો પ્રધાન અને
“જ હું. જરાશંકર, આગાપત્ર લખાવ કે મહારી સેનાનું આધિપત્ય
“સામંતના પુત્ર મુળુબાને આપું છું, ત્યાં સુધી મુળુબા બાબક છે ત્યાં
“સુધી એને નામે એ આધિપત્યનું કામ મહારી આગા પ્રમાણે ફર રહી
“સામંતે કરવું, અને ત્યાં એને પગ મુકવાનો અધિકાર નથી ત્યાં
“એની ઇચ્છા હોય તે માણસ દારા એણે કામ લેવું. મહારાજની ક-

“બીજી રીતની હાનિ તેને પહેલ્યાડી નથી અને તે પશ્ચાત્તાપ કરી
 “મહારી ક્ષમાની આશા રાખે એવો માર્ગ રાખ્યો છે. સામંતના હલકમાં
 “કોષ છે પણ દેવ નથી, અને તે અવશ્ય પરતારી, અને એક
 “દિવસ આ જ સ્થાને ત્હારી સાથે પ્રીતિથી રાજ્યકાર્યમાં આશ્રય આ
 “પશે. મ્હોં એને કરેલી શિક્ષા જેવી આવશ્યક છે તેવી જ માપસર છે
 “અને તેનું ફળ ઉત્તમ આવશે. રજપુતનો સ્વભાવ રજપુત જાણે.
 “પણ એને માટે ત્હારું જલિદાન આપું તે તો અયોગ્ય અને હાનિ-
 “કારક જ. ત્હારું જ રહેવું છે-અને તે સત્ય છે-કે હવે અમારી તર-
 “વારો મ્યાનમાં બંધાઈ અને સેનાઓ નકામી થઈ છે. હવે તો એવા
 “સહજ જન્યુઓ કરતાં એક ચતુર અને રાજનીતિનો પ્રવીણ પ્રધાન
 “એ જ રાજ્યઓની તરવાર અને હાલ ઉભયનું કામ સારશે.”

જરા—“મહારાજે ક્ષમાનો માર્ગ ઉધાડો રાખ્યો છે તો હાલ
 “તરત જ આપની આરાને નિષ્ફળ થવાનો સાધનમૂલકું નથી થતો.
 “પણ મને એક નવાઈ એ લાગે છે કે આપની તરવાર બંધાવાથી,
 “હવે એવાનો જે માર્ગ તે, આપને આવો સુઝવે તે જ જન્મનના વિ-
 “ચારથી આપને ઉદ્દેશ થયો! અને બીચારા સામંતને આપને શાંત
 “કરવા તેડેલો તે આ પરિણામને પામ્યો!”

મહારાજ દસી પડ્યો. “હા, એ પ્રારબ્ધનો સંધેશ વિચિત્ર થયો
 “ખરો. પણ મહાન્ પ્રસંગોએ પ્રથમ મને આવેશ થાય છે, અને તેની
 “શાંતિ અને તે પ્રસંગના મુંઝવારાનો ઉકેલ-એ જે વસ્તુ મને સાથે
 “લાગાં જ થાય છે. એવા મહારા સ્વભાવનો તને પ્રથમ પણ અનુભવ
 “થયો હતો.”

જરા—“ત્વારે મહારાજ, આપના કરતાં હું કાંઈ સુખી ખરો
 “કે એવા આવેશના અનુભવ વગર એવો ઉકેલ વધાસકિત કરું છું.”

મહારાજ ફરી દર્યો. “એ વાત તો ખરી. પણ એવો જળવા-
 “ન આવેશ-એ-હાનિઓનો યુદ્ધમાં જન્યુ છે; તો તેને બીજા પ્રસંગે ફર
 “રાખીએ એવા અમે એકલી મરજના સચા નથી, અને તમારે એ
 “આવેશની સાથે કદી પ્રસંગ પડવાનું કારણ નથી માટે તમારામાં
 “ગણા હોય છે તે એનો સંસર્ગ કરતા નથી. એટલો આપણામાં ફેર,
 “અને એ ફેર મટાડવામાં રાજ્યને લાભ નથી માટે જ રાજ્યના જ-
 “ન્યુઓને પ્રધાનનું કામ આપવું યોગ્ય નથી અને તમારી મરજ રા-
 “ખીએ છીએ.”

જરાં—“ત્યારે મહારાજે ઈંચિજીના પટ્ટીલની વાતનો ઉકેલ કેવી રીતે કર્યો? આપના હૃદયમાં ધરતીકંપ થયો તેનું આપે શું મહાપ- તી બહાર
“રિલાયત ભેયું તે હશે.”

મહાં—“ત્યારે ને મહારો વિચાર એક થયો.”

જરાં—“મહારો વિચાર આપને કયો નથી.”

મહાં—“પણ હું સમજ્યો.”

જરાં—“તો બોલી યો.”

મહાં—“પ્રથમ તું બોલી દે. પછી હું કહીશ.”

જરાં—“આપની પાસે હું ઢાઠું તે યોગ્ય જ છે. ત્યારે હું મહારો

અભિપ્રાય પ્રથમ કહી દઉં તે સાંભળો.”

મહાં—“બોલ.”

જરાં—“વડુવો, મહારાજ, ઈંચિજીની સાથે સંબંધ બાંધ્યો તે હું તો હૃદયસ્થંભી જરોબર ક્યું જ માનું છું. પણ ધારો કે તે કામ

જરોબર ન હોય તોપણ હવે તે વાત નિરુપાય છે. એ સંબંધને સા-

નાની ખાણ ગળો કે બાણની રાખા ગળો, પણ જે હોય તે એ.

હવે આપણે એમાંથી નેટલો કાઢ મળે તેટલો શોધવાનો માર્ગ શો-

ધવો, અને થયું ન થયું થનાર નથી જાણી તેનો વિચાર ન કરવો.”

મહારાજના મુખ ઉપર ગંભીરતા આવી અને બોલ્યો: “સત્ય

વાત કહી.”

જરાં—“મહારાજ, હવે ઈંચિજી અધિકારીઓ તે સાસુ અને આપ

વડુ-એવો સંબંધ બંધાયો. તે ભોક્ આપનો અધિકાર એણે કરવા કંઈ

કંઈ ઉપાય કરશે. એમનો સંબંધ થયો તે સારા કે નરસા પ્રારંભનું

એક ખીજ શેપાયું. હવે તો એ ખીજનું ફળ સારું નીવડે એમ

હોય તો તેને ઉતમ કરવા યત્ન કરવો અને નરસું નીવડે એમ હોય તો

તે નીભાવી લેઈ સુધારવા પ્રયત્ન કરવો એ જ યોગ્ય છે. વિચારકા-

ને શંકા રથાને છે; એ કાળ મયો. આચારકાળે શંકા અરથાને છે

અને સંજ્ઞાત્મા વિનરવતિ એ બોધ રથાને છે: ઈંચિજીની સાથ સંબંધ

કયો તે આચારકાળ હતો તે પણ મયો. હવે તો જે હોય તેનો નિ-

ર્વાહકાળ બાંધ્યો છે, અને એ કાળના ચિકિત્સકો અસંદિગ્ધ અને

સંમત ઉત્સાહકે બોધ આપતા આવ્યા છે કે—

“પ્રારંભમુત્તમજના ન પરિલયજન્મિ ॥

મં—“જો પિતા પુત્રને એટલો દૂર કરે છે કે તે ફરી સમીપ આવે જ નહીં તે પિતા પુત્રને અપુત્ર કરે છે.”

સાં—“મહારાજ, હું હાથો. તો એવી શિક્ષા કરો કે પુત્ર અ-
“પુત્ર થવાનું જુલો જાય.”

મં—“હવે એટલો તે ક્રોધ લઈ સાલ્વિક વૃત્તિની વાત કરી.
“રાજાએએ રામદેવનો ઉપદેશ સાંભળ્યો પણ નહીં અને કર્યો પણ
“નહી. હવે તને સાલ્વિક વૃત્તિ થઈ તો મ્હારી સાથે ચર્ચા કરવાને તું
“અધિકારી થયો તો સાંભળ. ન્યાય જેવો એ રાજપ્રજાના સંબં-
“ધમાં રાજાઓનું એક કર્તવ્ય છે. પણ ન્યાય કરતાં રાજનીતિ મ્હોટી
“છે, ન્યાય એ રાજનીતિનું એક શસ્ત્ર છે—અને પ્રજાવર્ગ પરસ્પર વિ-
“રોધ ન કરે માટે એ શસ્ત્ર નિરંતર સજ્જ રાખવાનું છે. રાજપ્ર-
“જાવચ્ચે વિરોધ થાય ત્યારે એ શસ્ત્ર ક્વચિત્ વપરાય છે, પણ પશુ
“ખરું એ શસ્ત્ર એ પ્રસંગે યોગ્ય નથી. રાજપ્રજાનો સંબંધ ક્વચિત્
“સ્ત્રીપુરુષના જેવો હોય છે—તે કાળે જો માર્ગથી તેમનાં એકબીજાને
“પ્રેમ વધે એવાં શસ્ત્ર યોગ્ય છે. ક્વચિત્ એ સંબંધ પિતાપુત્ર જેવો
“છે—તે કાળે બાળકનો પિતાપ્રતિ વિશ્વાસ વધે અને પિતા બહુથી
“દંડનું બધું સરી ન જાય અને એ બાળકનાં કલ્યાણ અને વૃદ્ધિસમ-
“દ્ધિની વાડીમાં રાજાએ માણીનું કામ કરવાનું તે કરવામાં રાજાની
“શક્તિ ધટે નહીં પણ વધે એવા માર્ગ—એ પણ—રાજનીતિનાં રામ-
“બાણ જેવાં શસ્ત્ર છે. આ અને બીજાં અનેક શસ્ત્રાસ્ત્રમાંથી હાથું
“વાપરવાનો દેશકાળ છે એ વિચાર ન કરતાં જો રાજા માત્ર એકાદ
“શસ્ત્રને રામદેવથી જ પકડે છે કે લગ્ને છે તે રાજા કુપચ્ચનું સેવન કરે છે
“અને કરાવે છે અને કેવળ નરકનો અધિકારી થાય છે. સાંભત,
“મુજુ જુદિમાન છે તે એક પ્રસંગે બુલ કરી બેઠો માટે હમેશા કરે
“એવું ધારવાનું છોડી રહેઈ ફરી આ જુલને માગે ન રહે. એવું સુઝે
“તો બસ છે. ઈંગ્લેન્ડ અને આયરેલેન્ડની મુઠીમાં સાકર નથી પણ
“હર છે, માટે એ મુઠી એની પાસે ઉઘાડવાને પ્રવૃત્ત થયેલાઓ રુ-
“જુને મૂર્ખ સમજ એની પાસે મુઠી ઉઘાડે તે પ્રસંગે ઉઘાડવા છતિ-
“માંનું હર જુલની સેઈ સાકરને દેહાણે જલે આવ નહીં એટલી કળા
“મુજુને આવડે તો એટલી વાત નથી.”

સાંભત—“મહારાજ, આ બધું જોળ જોળ અસ્થરે સ્પષ્ટ સમજાવું
“એમ નથી. માટે મને સ્પષ્ટ વાત રહે.”

રૂંને ભારતના મહારાજના ઉપર શું છે અને તે
 કિં અને હાજરી મિત્રતાના કાળમાં માત્ર મેં જોયું છે
 ને સહાય છે. હવે તો મારા સ્વામી રાજા ઉપર શું છે તે
 ને શું સૂચવે છે? ૨૬૩

મં—“સ્લોક સમજે તો ઉત્તર આપું.”

સા—“જો આપની આગ્રા જ હોય કે મ્હારે સ્લોક પ્રથમ
 “સમજવો અને પછી ઉત્તર માગવો તો તે આપનો અધિકાર છે.”

મ—(હસીને) “પણ ‘સમજવો’ એમ તું સ્પષ્ટ માગનાર
 “નથી. બસે આગ્રા મળીને સમજ. હવેના યુગમાં રાજાઓની પાસે
 “સ્લોક મૂગલાં જેવી તેમની પ્રજા પડી છે તેને કચરી નાંખવી હોય તો
 “નવરા સ્વામીને સ્ત્રી ઉપર શૂરા થવાનું છે. એથી છેટે આ સ્ત્રીમતિ
 “જેવા પ્તીજ રાજાઓ પટ્ટાસમાં હાથજોનાં ટોળાં પેઠે બમે છે તે સ્ત્રીપોની
 “મૂગ્યા તે શૂરમૂગ્યા નથી. પણ છેક છેટે એ હાથજોના સ્વામી
 “મદોનમત હાથી જેવા ઈંચેજ સ્લોક મળના કરી રહ્યા છે તેમના સામે

પોતાના નુશ્વત્તું પાપિણ્ય ખતાવવું હોય તો રામનગરીના રાજાઓમાં
 પાલણ કરનારનું કામ મુકી દઉં, તે પ્રજાને જ પંજો દેખાડવો એ તો
 “આપલાઓનું કામ છે તે તું મને બતાવે છે. હાહ, ઉત્તર મળ્યો?”

સામંત રતબંધ થઈ યોડી વાર બોલ્યા વગર જેઈ જ રહ્યો. અને
 બોલ્યો—“પ્રજાનું રક્ષણ કરવું પડે માટે શું તેને આપણે માથે પણ
 “મદગવા દેવી એવું શાસ્ત્ર છે? મહારાજ, એવાં શાસ્ત્ર શહાડતો તો ગાદી
 “છોડી કાલ સવારે સંન્યારી થવું પડશે.”

મહારાજ હસ્યો: “તે પ્રજાના કલ્યાણ વાસ્તે ક્ષત્રિય રાજા સુ
 “ન્યાસી થાય તો તેમાં શું અયોગ્ય છે?”

“મહારાજ, ક્ષમા કરો. આમાં પ્રજાનું કલ્યાણ આપી મયું હોય
 “એમ કું દેખતો નથી. બાહી આપની ઉદારતા તો ખરી. પણ પછી
 “વખત ઉદારતા એ માત્ર શોકમાં પ્રિય થવાનું મર્ખાઈ બરેકું સાધન
 “છે, અને એ ઉદારતા બતાવી શોકને લગાક બનાવી મુકશે તો જેનું
 “કલ્યાણ કમ્બો છે તેને જ ખેસવાની યજ્ઞ કાપવાનું સીખવાશે.”

મહારાજ—“સામંત, તું સુલી ભય છે કે મુજુબા મહારાજની
 “પ્રજા જ છે એમ નથી પણ મહિરાજ જેવો મ્હારો પુત્ર છે એવો
 “મુજુ પણ છે.”

સા—“જો એમ હોય તો સામંતને શિક્ષા કરી તેથી સો-
 “મળી મુજુને કરવી જોઈએ. પણ આપ એને પારકો મળો છે માટે
 “જ શિક્ષા કરતા નથી.”

“આ વિષયમાં થોડો કાળ આપે મુશુભા પાસે એવો આભાસ પા-
“વા ન દેવો કે એ તમને અમારા પક્ષના ગણે.”

સામંત એક કરડતો બોલ્યો: “પછી ?”

જરા—“પછી આપ મુશુભાના હૃદયના મિત્ર બનો. એના
“વિશ્વાસના પાત્ર બનો. એનું હૃદય આપની પાસે એ જાતે ઉઘાડે
“એમ કરો. આચર અને એન્ટની વાતો અને પત્રવ્યવહાર વચરબવે
“એ આપને સમજાવે એમ કરો. અને જાંતે આચર પણ આપના
“ઉપર વિશ્વાસ કરે એ સમજાવ લાવો. સામંતભા, શત્રુના પરમાં અ-
“મારા શત્રુ ગણાઈ પેંસવા પામે. જુદિમાન મુશુભાને-મુશુભા પણ
“એતે નહી અને જડ હોય એમ-આચરના એ પરમાં ખાતર પા-
“વાના ખાતરીવાને દેહણે વાપરો. મુશુભાને પ્રલક્ષ સિક્કા કરવાનું
“છેડી દેઈ એનો આ ઉપયોગ કરો અને ધારેલો સંધિ સાધો.”

સામંતને કંઈક વિશ્વાસ પડ્યો. તેના ચિત્તમાં કંઈક શાંતિ થઈ.
તે ધીમે પડી પુછવા લાગ્યો.

“પણ માણસ કામ કરે આરો કે તાસે. મુશુભા ચિત્તમાંથી
“ત્રાસનું બીજ તો તમે કહાડી નાંખ્યું. તમને અને આચરને એક
“મઠે સાંધવાનો અભિલાષ મુશુ શી રીતે પરશે ?”

જરા—“મહારાજ તો હાલ મહારી આંખે દેખે છે-આચરની
“જેડે સંધિ કરવામાં મુશુભા ફાવશે તો મહારાજ મુશુભાની આંખે
“દેખતા થશે-વર્તમાન ચિત્રમાં હું આ ઉચ્ચી રિયતિપે છું તેને બધી-
“વ્યક્ષણના ચિત્રમાંથી જુસી નાંખવો અને તેને સ્થાને મુશુભાને તે-
“જરૂરી રંગે પડે પ્રતિજ્ઞા આપવી: આ આરાથી મુશુભા આપને
“અનુકૂળ થઈ જશે. સામંતરાજ ! આચરની મિત્રતા શોધવાથી મુ-
“શુભા આ રાજ્યમાં જ લાભ શોધે છે. તે લાભનો તેને આ માર્ગ
“દેખાડો. મુશુભાના ક્રમણ હૃદયમાં હાલ જૂત નાચે છે તેને આ
“શીશીમાં ઉતારો. અને દૂર કરવાને નિમિત્તે આપ, મુશુભા, આચ-
“ર, અને જાંતે મહારાજ-સર્વ એક રક્તિમાં ખેસી જાય અને ધારે-
“લો સંધિ સાધો.”

સા—“પણ એન્ટનું શું કરવું ? અને સર્વને જાંતે નિરાસ
“થયલા આચર અને મુશુ તમારા સર્વના સામા બમણા કોપથી કે-
“દશે એટલે આજ કરવાનો વિચાર વધારે કડજી થઈ પાછો એવો
“ને એવો ઉભો રહેશે. તે વિચાર્યું ?”

મહા—“જરાઈકર, સામંતે ચલેલો ગઢ મ્હે તોડી પાળો.
 “હવે એ ગઢની અંદરની વ્યવસ્થા કરવાની રહી તે તું કર અને સા-
 “મંતને સંતુષ્ટ કર.”

જરાઈકર આ અરસામાં ઉડા વિચારમાં પડ્યો અને તેના કાન
 ચાલતી વાતો સાંભળતા હતા ત્યારે એનું મસ્તિષ્કમાં ગુન્થવારામાંથી
 બહાર નીકળવાનો માર્ગ શોધતું હતું. મહારાજના વાક્યથી એ માર્ગ મળ્યો.
 તે ધીમે ધીમે વિચાર કરતો કરતો બોલવા લાગ્યો, અને ક્વચિત્ શબ્દ
 શબ્દે તો ક્વચિત્ વાક્યે વાક્યે સામાથી સમન્વય નહીં એ રીતે મનમાં
 વિચાર કરતો હતો.

“સામંતરાજ, ખાચરની સાથે જે સન્ધિ કરવા આપણે સહ
 “પ્રયત્ન કરીએ છીએ તેમાં પહેલો અંતરાય મુશુભા છે એમ આપના
 “હુલેવાથી સમન્વય છે. બીજો અંતરાય ખાચરનો તો ખરો જ,
 “અને ત્રીજો એવંટ સાહેબનો. ખાચરના રાજ્યને આ અંતરાયથી
 “એવો લાભ નથી, કારણુ જે એ આમાં અંતરાયરૂપ ન થાય તો
 “મહારાજની ઉદારતાથી આપણે એની સાથે એવો સંધિ કરવા પ્ર-
 “યત્ન કર્યો છે કે તે સંધિથી ખાચરને એકલો લાભ અને આપણને
 “એકલી દાનિ જ થાય. અર્થાત્ પૃથ્વી અને દ્રવ્યનો પ્રલભ લાભ
 “માત્ર પોતાના જ પદાને મળે છે તેનો તિરસ્કાર કરવા ખાચર ઉભો
 “થયો છે તે કેવળ દુરાચલતું શુભ છે એમ ગણીએ તો ખાચરને દુ-
 “રાચલી ગણવે પડે. ખાચર દુરાચલી નથી—મમતી પણ નથી. પણ
 “આપણને નમતા દેખી એના ચિત્તમાં વધારે શંકા ઉત્પન્ન થઈ હોય
 “અથવા એવંટે એને કાંઈ વધારે લાલચ દેખાડી હોય અથવા મુ-
 “શુભા અને ખાચર જે સમાન વયના રનેલી હોવાથી અન્યોન્વાચ-
 “યની માંડથી અંધાયા હોય અને એ માંડથી સરાનો લોભ ઇચ્છી
 “પરસ્પરની સરા વધારવા ઇચ્છતા હોય—આવાં કાંઈ કારણુને લીધે જ
 “ખાચર આપણી સાથે એકમત થતો નથી એમ મને લાગે છે. સા-
 “મંતરાજ, આપે મને ક્ષમા આપી એવું હું મારું હું—પણ મુશુભા-
 “ના મનમાંથી એ ડાક ગયો નથી. તમને ખબર છે કે આપને ય-
 “થેલા અપમાનમાં મહારાજે કરેલી આગમાં પ્રધાનનો દાષ નથી—
 “તમે આ વાત માનશો—શુભા ન માને એ સ્વાભાવિક છે.
 “આ અવસ્થામાં તમે મ્હારો પણ લેશો તેનો મુશુભા અવરો નહી
 “તો શુદ્ધો જ અર્થ કરશે. મારે મ્હારો પ્રથમ અભિપ્રાય એ છે કે

સાં—“ મહારાજની આજ્ઞા થઈ તો કંઈ ન આવડવાનું નથી.
 “ હશે, એવંટનું ગમે તે યાવ તેની મ્હારે પંચાત નથી. પણ મ્હારા
 “ કુળમાં ઉડેલો અંધારો વધારે ગરમ થશે અને આજ ઉઠાડું છું તે
 “ પ્રભ ફરી ઉડવાનો તેનું શું ? મહારાજ, કરચપ જેવા મુનિના પરમાં
 “ હિરણ્યકશિપુ જેવા દેવ જન્મ્યા, તેવું મ્હારે થવું છે અને આ ઉગતા
 “ સતુને ઉગતો જ ડાળવો એ રાજનીતિનો ધર્મ છે. એનું બળ વધારી
 “ પછી ડાળવાનું રાખવું એ દેખીતી મૂર્ખતા છે. મહારાજ, પ્રધાનકને
 “ અપમાન કર્યાની આપે મને શિક્ષા કરી તે મને યોગ્ય લાગી છે.
 “ અને મ્હારા અંતઃકરણમાંથી મને એ શિક્ષા યોગ્ય ન લાગી હોય
 “ તો મને ઈશ્વરની આજ્ઞા છે. અહો ! એ શિક્ષા કરી આપે મને મ-
 “ હાદોષમાંથી બચાવે છે અને જે રાજધર્મનો આપે મને એ નિમિત્તે
 “ ઉપદેશ કર્યો છે તે સાઠ હું આપનો આભારી ન થઉં તો હું આ-
 “ પણ ઉત્તમ વેશમાં જન્મવા યોગ્ય ન હતો એવું જ કહેવું પડે મ-
 “ હારાજ, હું પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કહું છું કે જરાસંકર ઉપર મ્હારા મનમાં
 “ રજ પણ કલંક નથી ઉપજ્યું; અને આપ અને જરાસંકર ઉભયે મને
 “ શુદ્ધ સ્થા જ આપી હોય તો, આપણા મુલ્યવંશમાં જ ભરતે જેવો શુદ્ધ
 “ કૈકેયીનો લગ્ન કર્યો હતો તેમ જ, મને આ મ્હારા કુળના અંધારો
 “ ત્યાગ અને નાશ ઉભય કરવા ધો. એટલું હું આપની પાસે માગી
 “ લેઉં છું, અને તે માગવાને ભરત જેમ રામચંદ્રકને પછે પડ્યા હતા
 “ તેમ હું આપને પછે પડું છું અને મ્હારું હૃદય શુદ્ધ છે તેના સપ્ત
 “ લેઈ આપના પવિત્ર ચરણ સ્પર્શું છું.”

મહાપ્રચલ્લ વંદોળીયો પર્વતની તબેદી આગળ પૂર્ણી ઉપર સુઈ
 નય અને ક્ષણ પ્હોલાં આકાશમાં ઉમેલું એ વંદોળીયાનું શિખરયક
 પર્વતના પાદમાં લીન યાવ, તેમ આ બળવાન ચોદાનું પ્રચલ્લ ઉંચું સ-
 રીર એકદમ મહારાજના ચરણપાસે દંડવત્ પ્રણામ કરવા સુઈ ગયું.
 સામંતના શિરનું મેડીલ રાજના પમ ઉપર પડ્યું. એના નેત્રમાં અ-
 શ્રુતી ધારા ચાલી રહી, અને એના દુઃખનો ઉછળતો ઉજ્જ્વલ વિશ્વાસ
 એનું હૃદય કંપાવતો હતો તેના પગકારા ગદગદ થતા કંઈ આગળ પ્ર-
 પાણી ઉભો, મહારાજનું હૃદય ઓગળી ગયું, અત્યંત સબળ નયનથી તે
 વયોદ્ધ ભાઈને-શ્રુના મિત્રને-પરમ રાજભક્તને-પોતાના પમ ઉપરથી
 ઉઠાડવા ત્વરાથી નીચો નમ્યો, અને નમતાં નમતાં મેનારાણીના હાર
 બધીથી બળકારા સાંબળવા લાગ્યો કે

જરા—“ એવંટનો વિચાર એટલો કે આપણે અને ખાચર
 “ એક ઘઈયું એટલે એ પડશે જુદો. આ એના નામનો પત્ર આપના
 “ હાથમાં છે તે એનો હોય કે ન એ હોય. એનો ન હોય અને આપણે
 “ છેતરાતા હઈએ તો એ પત્ર ઉઘાડો કરવાથી અને એને માથે આ-
 “ રોપ મુકવાથી એને આપણને નુકસાન કરવાનું ધણી રીતે સાધન
 “ મળશે. એ પત્ર એનો હશે તો એ કયુલ કરવાનો નથી, અને એના
 “ ઉપરીઓ પાસે એ સાચો અને આપણે જુદા, એટલે એ પત્ર એનો
 “ ન હોય ને નુકસાન થાય તેટલું જ નુકસાન. એનો હોય અને એ
 “ કયુલ કરે તો પશુ હું લાભ હેખતો નથી. એ પત્રમાં એ આપણા
 “ ઉપર આરોપ મુકે છે અને એ પત્ર એના હાથમાં મુકી આપણે
 “ એના આરોપી ઉઘાડી રીતે ઘઈ બળવાન શત્રુ સાથે ઉઘાડું યુદ્ધ
 “ માંડી એના જ ઉપરીઓ પાસે ન્યાય માગવા જવું, છતીને કાંઈ
 “ લેવાનું નહીં ને દારીને ખોવાનું બધું: એ માર્ગ ઈશ્વર આપણા ઉપર
 “ બળાતકારે નાંખે ને લેવો પડતાં ઉગરવા યુદ્ધ કરવું પડે એ જુદી
 “ વાત. પશુ જાતે જ એ માર્ગ શોધી લેવો એ તો આવ કુદાડા પત્ર
 “ ઉપર—જેવું થાય. એમાં છલ્લા તો આ સાહેબના પછીનો સાહેબ
 “ એના કરતાં સારો આવશે એવું માનવાને કારણ શું? જે આવશે
 “ તે આ એના જાતભાઈનું વેર આપણા ઉપર નહીં રાખે તેની ખા-
 “ તરી શી? એ નવો માણસ વેર રાખી ફરી નવું પ્રકરણ ઉભું કરે
 “ અને આપણે બીજી વાર ફરીયાદી કરવા જવું પડે તો આપણને ફ-
 “ રીયાદ કરવા ટેવ પડી ગઈ એમ ગણવાનો પુરાવો આપણે આ-
 “ પીયું, અથવા તો જે વહુને સાસરે સઉની સાથે ન બને તે વહુ-
 “ નામાં ખોતાનામાં જ કંઈક દોષ હોવો જોઈએ એવું અનુમાન થવા-
 “ નું. સામંતરાજ, ખાચરને એની સાથે બનાવતાં આવડે ને આપણ-
 “ ને ન આવડે તો આપણી આવડ એાછી. આ સઉનો ઉપાય એ જ છે
 “ કે આ પત્ર શુભ રાખી મુકો, આપણે અને ખાચર એક ઘઈએ
 “ અને એવંટ જાતે એકલો જુદો પડી હાલ એના સામા આપણને
 “ એકલાને દેખે છે તેને સટે એ આપણે અને ખાચર એને એકલા
 “ સંઘાઈ એકલા ઉભેલા દેખે અને હાથ ઉપાડતાં જાતે જ ડરે એવું
 “ કરે. એને આપણા સંધિનો પંચ મટાડી નોંધણીદાર કરીયું એટલું
 “ એને સારું લગાડી એના મનનું વેર શાંત કરવાનો માર્ગ છે.”
 મહા—“ સામંત, આટલું કરતાં તો તને આવડવાનું.”

“ ભેલો શત્રુ આગળ જતાં બળવાન થશે તો તે કાળે આપણા હાથમાં
“ જે બળ હશે તે અનભાષીયું.”

સામંત—“ એ રાજનીતિ અને સમજાતી નથી. મહારાજ, મને
“ કરેલી શિક્ષા મુજુને શિક્ષા કરતાં આપને અટકાવે છે એવી જે
“ મહારી જુદી ઘર્ષ છે તે આપ આથી દૂર કરો એમ નથી.”

મહા—“ આચરની સાથે સંધિ કરવામાં અને એજંટની સાથે
“ તવામાં આપણે મુજુને એની હિતચિત્ત સાધન કરવાનું પારીએ
“ છીએ; જો મુજુ સદા દુષ્ટ જ રહેશે તો તે પારણા સિદ્ધ થવાથી મુજુ
“ પોતે પોતાને ફસાવે અને હાથો જાતે જ સમજશે અને તે શિક્ષા
“ દુષ્ટ હૃદયને માટે જોઈ નથી.”

સા—“ પછી ?”

મ—“ પછી એથી પણ વધારે શિક્ષા યોગ્ય લાગશે તો સા-
“ મંતને હાથે મુજુને શિક્ષા કરાવીશ.”

સા—“ નહી ?”

મ—“ મહારાજનું વચન શું છે ?”

સા—“ તો મહારાજની આજ્ઞા સિદ્ધ ઘર્ષ સમજો.”

સામંત આજ્ઞા ભેદ ગયો. મહારાજ જરાસંકરને રહેવા લાગ્યો.
“ જરાસંકર, ફાક્સ સાહેબ યોગ્ય દિવસ ઉપર આપણા અરજીમાં
“ મૂકવા કરવામાં મહારો સાથી હતો. પળી વાતો અને કરી. પણ
“ આ વાત કરવા એનો એક કુપ્રી સમ્પો નથી—જાણી એણે વાત
“ ઉપાડવા પારી હતી તે હું ~~જાણું છું~~ જાણું છું.”

જરા—“ મહારાજ, સદ્યુજુનો પ્રતાપ એવો છે કે દુષ્ટ ભોલ એ
“ પ્રતાપથી જ અંજાઈ જાય છે અને બાવલા જની, જેવા આવે છે તેવા,
“ પાછા જાય છે. તેમાં જેનામાં સદ્યુજુ સાથે શીર્ષનો સંગમ હોય એવા
“ મહાતમા પાસે તો દુષ્ટતા સાથે મને તેટલું બળ હોય તે નિર્ભય ઘર્ષ
“ જાય છે. અન્ય પ્રસંગે મ્હે આપને કશું હતું કે એક મહારાજને
“ મુનિયોના તપોવનમાં પંસતાં એવું રહેવું પડ્યું હતું કે

• “ પદે પદે સાખ્યસમાચરન્તિ ।

પ્રશાન્તરમ્યાણ્યપિ મે વનાનિ ॥ ”

* આ વન અતિસૂચ સાંત અને રમ્ય છે તોપણ પદપદે પદપદે મહારા
જરામાં જાય ઉત્પન્ન કરે છે.

“ સામંતશિરના મુકેટમણિથી પદ-પાવડી સોદાય

“ એ મણિધરપર ખાર ક્ષમાનો અચળ ઠકાવો ક્ષમાનાથ!

“ મહારાજ! રૂંક... એના રટે તમ પા.....સ!”

પહેલા બંધુશરીરને બળાત્કારે ઉચ્ચું કરી—તેને ડરી પડી જવા ન દેવું હોય—તેને ટેકો આપવો હોય—તેમ—મહારાજ બળ કરી સામંતને બેટી પડ્યો, અને બળવાન યોદ્ધાઓનું સિંધર અર્ધિમન જેવું આકાશનું નેત્ર સિંધર દૃષ્ટિ કરી રહ્યું, અને એના હૃદયમાં ઉછળતો સ્વર મુખ ઉપર સદસા નહીં આવી ગાળ્યો—“ મહારાજ, મહારાજ, આ રાજબક્ષિ આમળ અમ દરિદ્ર બ્રાહ્મણો કાંઈ લેખામાં નથી—મહારાજ, આવા રાજબક્ષાનું સંતાન આજ જેટલું ઉચ્ચું ઉછળે છે એટલું જ નમ્ર યર્ષ આપના ચરણ પર એક દિવસ આવી જ રાજબક્ષિથી પડશે—મહારાજ, મીઠા બીજનું ડળ મીઠું જ થશે. મહારાજ, અમારા જેવાં દરિદ્ર જીવને લોકે આવાં રમજીવનાં બીજ આપની વાડીમાંથી દૂર ન કરશો! પ્રધાનેશ તો અનેક આવશે જરો પણ ઉદાત્ત રાજવંશનાં બીજ ગયેલાં પાછાં નહીં જડે.”

મહારાજે સામંતને બાથમાંથી છોડ્યો, અને સર્વ બેઠા.

આનંદ અને ઉત્સાહથી ઉભરાતા રાજના મુખમાંથી વચન નીકળ્યું.

“ સામંત, રાજનો ધર્મ એવો મહાન છે કે પછી વેળા એના

“ મનને અધુગમતી વસ્તુ એને જ હાથે કરવી પડે છે અને તે જ પ્રમાણે

“ તને શિક્ષા કરવી પડી છે—”

રાજના વચનમાં બંધ પાડી સામંત વચ્ચેવચ મોલી ઉઠ્યો:

“ મહારાજ, એ વાત પડતી મુકો અને મહારા માગવાનું સમાન

“ ધાન કરો.”

મહા—“ સામંત, તું બાળક મુજીને શિક્ષા કરું તે વિના તું સં-

“ તોપ પામે એમ નથી. તો સાંભળ. એ બીજ બમણું દરો તોપણ

“ એને સુધારવા હજી એક પ્રયત્ન કરવો પડે છે. દેવની ઇચ્છા એને

“ દુષ્ટ બુદ્ધિ આપવાની યર્ષ તો આપણે એમ ધારવું કે એજ ઇચ્છા

“ એને પાછી સુબુદ્ધિ આપશે, અને આજ વેડેલો તીવ્ર તાપ તે પ્ર-

“ સંગની હાવાની મીઠાશનું મૂલ્ય બતાવશે. એ કાણે એને જાતે જ

“ પચાસાપ થશે અને તેની શિક્ષા એને ઝોઠી નહીં યાવ એવું દર્શાવ

“ ત્વારા અતુભવથી પ્રલહક કરી લે. એમ છતાં આજ દુષ્ટિ થયેલી

“ બુદ્ધિ વધારે દુષ્ટ થશે અને ત્વારા ધારવા પ્રમાણે ઉદયકાળે ન ગા-

જાને રાજ્યસિદ્ધિના સમુદ્રમાં લેઈ જનાર પ્રવાહ અધિકાર જ છે. માટે અધિકારઅંગને તેજ-અંગના ઉન્માદથી ન્યૂન થવું ન પડે તેને માટે રાજ્ય રાત્રિદિવસ સત્તજ અને જાગૃત રહેતો, અને એવો ઉન્માદ દેખતાં તે ઉપર સિદ્ધના પંચા એવો ખાર મુકતો. આ રાજનીતિને એક પ્રસંગે પ્રતિકૂલ મળતો સામંત, સારિવક વૃત્તિને સમયે, અત્યુક્ષ્ણ અને આચરવક મળવા લાગ્યો હતો, અને એ સિદ્ધનો પંચા પોતાના પુત્રને માથે મુકાવવા અને રાજ્યને નિષ્કંટક કરવા એની રાજ્ય-બકિતએ એને આમંદ મ્હડાવ્યો હતો.

મુજુએ રાજની હમ્મલ તૂમ કરી, અને રાજ્યએ મુજુની હમ્મલ-એ તૂમ કરવા અનેક યત્ન કર્યાં. પણ જ્યાં વૈરાગિ બળ્યાં કરે ત્યાં ખીછ હમ્મલએની ગમે તેટલી તૂમિ યાવ તે આ અગિયી બળતા ચિત્તને સાંત કરી શકતી નથી. જ્યાં આમળ જુદ સામંતે લૃષ્ટિક કોષને સાંત કરી અપૂર્વે રાજ્યબકિત દર્યાંથી અને ઉદાર રાજનીતિમાં પ્રગટા ઉત્પન્ન કરી ત્યાં આમળ તેનો યુવાન બાળક જાણજુને દાથે પિતાને થયલા અપમાનની અક્ષમા ડાખી શક્યો નહી, પિતૃબકિતએ રાજ્યબકિતના અંકુરને કચરી નાંખ્યો, અને વૈરના બડકાએ રાજનીતિના વિચારના દીવએને અસ્ત કરી નાંખ્યા. આચર સાથે સન્ધિ થતાં આઠણેાનું બળ પડી બાગસો એ હમ્મલમાં નિષ્ફળ થતાં ખીછ સર્વ હમ્મલએ અનિચ્છાસ્પ થઈ ગઈ અને એક જ હમ્મલની તૂમિ પામવામાં નિષ્ફળ થતા ચિત્તમાં અસજ કોષ ઉત્પન્ન થયો. કામ્પાસંજાવતે કોષ એ વામ્પ સિદ્ધ થયું. ખીજા વિહારોનો પ્રવાહ એક દિશામાં જનાર હોયછે; કોષનો બડકો સર્વ દિશામાં વિવેક વગર ફેલાયછે, પાનાપાપ જોતો નથી, અને જોને અડકે તેને સળગાવે છે. ગંડિકાને દેલસાથે પુલ-કોષ થતાં તેણે સિવજના દેહ ઉપર તલ કર્યું. કોષનો આમિ સર્વ-સંહારક થાયછે. પ્રધાન ઉપર ઉપજેલા મુજુના કોષની જાણા મહારાજના દેહની આરાપાસ ફરી વળવા લાગી. જે મહારાજ પ્રધાનને કહ્યો નહી તે મહારાજની સત્તાનો નાશ કેમ થયો ન જોઈએ? પણ આ વાત રત્નનગરીમાં અસમ્ય હતી, અને રત્નનગરી પહારે સરકારના એ-વંટના દાથમાં મુકાવ એવું કાંઈ સત્ત મુજુને જડ્યું નહી. પ્રધાનની સત્તાનો નાશ ન જનતાં પ્રધાનનો નાશ કરવાનો માર્ગ મુજુએ શોધ્યો.

કુવરો પૃથ્વી સુધતો સુધતો આથે તેમ મુજુ પ્રધાનનાં છિદ્ર કોષવામાં આયુષ્ય માળવા લાગ્યો. છિદ્ર ન જડતાં પ્રધાનની સાથે વૈર-

" સિદ્ધ અને વાચ જેવાં દૂર પ્રાણીઓ પોતાની સામે એકંદરે જોઈ
 " રૂઢેનારથી પાછાં ખસે છે. તેા ગમે તેવો દુષ્ટ પણ ચતુર ઈંગ્લેજ આપના
 " જેવાની પાસે પોતાના મુખથી અપવિત્ર ઉદ્દાર દ્વારતાં પાછો કેમ ન હોય ?
 " મહારાજ, જે કોઈ રાજની પાસે કોઈ ઈંગ્લેજ હાકી વાત દેહાડે કે
 " તેનું અપમાન કરે તે એટલું સિદ્ધ મણુને કે એ ઈંગ્લેજ તેા ગમે તેવો
 " હશે પણ એ રાજના રાજત્વમાં કોઈ મહાન દોષ હોવો જોઈએ."

મહારાજ અને જરાલંકર છુટા પડ્યા. સામંતને સંપેદુ કામ
 એણે શ્રદ્ધાથી અને ચતુરતાથી કર્યું. દિવસ ગયા. માસ ગયા. મુજીનો
 વિશ્વાસ સામંતે મેળવ્યો. તેના સાધનથી ખાચર અને એનાં માણસ
 રલનગરીના રાજને વશ બની વળ્યાં. ખાચર સાથે સન્ધિ થયો, સર-
 રકારના એન્ટે આ સન્ધિનું પ્રમાણભૂત સાક્ષિત્વ કર્યું, અને સરકાર
 સુધી સન્ધિ વળ્લોપ થયો. મહારાજના રાજ્યની ચારપાસની સીમા દર
 નિર્ણયિત થઈ ગઈ. યુવાન મુજીએ મનથી પરાક્રમ કર્યું માન્યું. તેની
 બુદ્ધિ આગળ ખાચર હાથો ખરો. એન્ટે, ખાચર, અને મુજી, એ
 વચ્ચે અને એથી મહારાજ-એ ચાર વચ્ચે વચ્ચે રમાયલા એપટમાં
 મહારાજનાં સોકટાં પ્રથમ પાકી ગયાં. એ બાહ્યમાં એનો બીરુ બને-
 લો બાળક મુજી પણ મનમાં ટુલાયો. પ્રધાનપક્ષની દાર હવે સિદ્ધ
 થવા જેવી એની દૃષ્ટિએ પડી. પિતા અને મહારાજ ઉપર આ વાત-
 ની ઉધરાણી કરવાનો એણે હવે પોતાનો અધિકાર સિદ્ધ મળ્યો.

સામંતને જે પ્રસંગનું ભવ હતું તે આગળ આવ્યું. મહારાજ
 મુજીની સર્વ ઇચ્છાઓ તૃપ્ત કરવા તત્પર હતો, એ ઇચ્છાઓથી પણ
 અધિક કૃપા કરવા અભિલાષી હતો, પણ એ તત્પરતા અને અભિલા-
 પના કરતાં પ્રધાનનું રક્ષણ કરવા એનો આમદ અને નિઃશય અતિશ-
 ય અધિક હતો. સામંતને આ રાજનીતિનો જાતઅનુભવ હતો, અને
 મન સ્વસ્થ થતાં પોતાને થયેલી સિક્ષા તેમ આ રાજનીતિ ઉભયને એણે
 હંતમ મળ્યાં હતાં. મહારાજ પોતાના બન્ધુમંડળની ઉન્નતિ ઇચ્છતો
 હતો અને તેમાં રાજ્યનું કલ્યાણ જાનતો હતો. પણ આ કૃપાનું પાત્ર
 થયેલું મંડળ પ્રમત્ત અને ઉન્નત થાય તે અધિકારી મંડળ અસ્ત
 થાય તે પણ સમજતો હતો. જેમ જુદી જુદી જંગા અને ધમુના
 એક દિમાચકમાં પ્રભવ પામે છે તેમ બન્ધુઓનું તેજ અને અધિકાર-
 રીઓનો અધિકાર એ ઉભયના જુદા પ્રભવ એક જ રાજ-અંગમાંથી
 છે, અને ધમુનાને જંગા સુમુદ્રમાં પ્લેચાડે છે તેમ બન્ધુઓના તે-

માનવતુરે કુમુદને મુજુબાના હાથમાંથી લેઈ લીધી; અને મારે પાસનો દેખાવ જોઈ, ગુણસુંદરીની અવસ્થા કહી, બવિખ્યામાં આ પ્રસંગ ન આવે અને રાજપુત્રની સાથે દેખીતો વિરોધ ન થાય એવું વચન રચ્યું.

“મુજુબા, આપ મહોટા ધરનું છોરું તે આ ગરીબ ધરમાં આવે.
 “ત્યારે અમારે ત્યાં કંઈ કંઈ યુગ્મવાસા થાય અને લોકમાં આપને ન્દાનમ
 “લાગે, માટે વિદ્યાવતુરનું કામ હોય તો આપ એને સંદેશો મોકલશે.
 “તો તરત આપને મળવા આવશે અને દરબારમાં તો નિલ આપને વચર
 “તેડવો મળી શકશે. માટે આપ અત્રે આવવાનો શ્રમ સેવા કરતાં
 “એને જ શ્રમ આપશે તેમાં સહને સારું દેખાશે, આપ જાને શાશ્વ
 “છે અને સામંતસિદ્ધને પુછશે તો આપી જ રીત બતાવશે.”

અંતઃકરણના અપરાધે મુજુને આ મર્મવાક્યનો અર્થ સમજાવ્યો. વહ જન અને તે વળી માનવતુરના દેખાવવાળો તેને પ્રત્યુત્તર વાળવા સામંતના પુત્રની છાતી ચાલી નહી. “ખરી વાત” કહી, નીચું જોઈ, વધારે જોડ્યા કે જોયા વિના તે ચાલતો યથો. ને દારમાંથી નીકળ્યો તેની સાથે તે સાંભળે એમ યુમ મારી મહોટો સ્વરે માનવતુરે કહવા લાગ્યો:

“ગુણસુંદરી, રાહુ મયો—બહાર નીકળો અને કાલથી દરબારે
 “આરજની ચોટી રાખજો કે આવો પ્રસંગ ફરી ન આવે.”

ગુણસુંદરી દાર ઉઘાડી બહાર આવી, અને દલામજી મુખે રોક સ્વરે બોલી: “વડીલ, મેં આપને એક બે વાર કહેલું છે કે આપણું
 “લોકમાં મઝીવાસાં રહેવાનો ચાલ છે તે સારો છે તે જોડલા માટે કે
 “આવો પ્રસંગ તેમાં ન આવે. મહારાં સાસુછ, નણુંદો, અને જેડ જે
 “સણી દતાં ત્યારે જહું ધર આજો દિવસ બરેલું રહેવું અને બહારનો
 “માણસ જમ જેવો હોય પણ તેની છાતી, ઉમરાની માંજ નજર નાં
 “ખવા જેટલી, ચાલી શકતી ન હતી. મહારાથી આપની સેવામાં કોણ
 “જાણે શી ન્યુનતા આપી જતી હશે કે આપ ધડી ધડી મનેયારીને
 “જઈ વસો છે.”

માનવતુરે હસ્યો. “પણ હવે આરજ રાખીશું કની? ઈંચેછ
 “બજે તેને તો ઈંચેજની પેટે એકલો વાસ અને એકલાં પરબાર હોય
 “તે કીક પડે.”

ગુણસુંદરી માલે હાથ રોઈ બેઠી: “આપને કહેવું હોય તો વડીલ

આવે મિત્રતા રચવા લાગ્યો. કાળક્રમે મુજુ વિદ્યાચતુર અને જ્જરાસં-
કરને ઘેર જતો આવતો થયો. તેના મનના મર્મનો પરિક્ષક અનુભવી
રુદ્ધ જ્જરાસંકર છેતરાયો નહી, મુજુ ને પ્રધાનની વચ્ચે, જે મહો એક
ખીજને દેખે તેવા, એક ખીજને જ્જેવાના સંબંધ કરતાં વિશેષ સંબંધ
થયો નહી. જુદરપતિની અવિશ્વાસની નીતિ જાણનાર મામાએ તેના
ઉપર રજ વિશ્વાસ કર્યો નહી સારે અનુભવહીન બાલેજ છેતરાયો અને
વિદ્યાચતુર મુજુને રાત્નનો ભગીને મણી તેની મિત્રતા સ્વીકારવા
લાગ્યો. આટલું છિદ્ર મળતાં રજપુતનો બાળક કપટકળામાં યુદ્ધનિપુ-
ણતાનો ઉપયોગ કરવા લાગ્યો. જ્જરાસંકરને આ સંબંધને આભાસ લા-
મતાં તેણે બાલેજને ચેતાવ્યો. પણ ઈચ્છે વિદ્યાથી બેજાવાયલો પંડિ-
તમાની વિદ્યાચતુર મામા સાથે મનમાં એકમત થયો નહી. છતાં મા-
માની આગ્રા માની, પણ પોતાના વિચાર ન જુલાવાથી મુત્ર લાગતા
મિત્રને એ છેક દૂર કરી રાખ્યો નહી. ૪

મુજુનો પગ આવી રીતે વિદ્યાચતુરના ઘરમાં ઘોડા પહો રહ્યો.
માનચતુરને મુજુનું મ્હો સરખું ગમતું નહી, અને એ આવે તે પ્રસંગે
વાપની પેઠે સજ્જ રહેતો. એક દિવસ માનચતુર ઘર બહાર ગયાનો
લાભ મેઈ મુજુ વિદ્યાચતુરને ઘેર ગયો, અને બાળક કુમુદસુંદરીને ર-
માડવાનો પ્રસંગ શોધી ઘરની અંદર કામ કરતી યુજુસુંદરી ઉપર દષ્ટિ
નાંખવા લાગ્યો. ઘરના ચાકરો આધાપાછા હતા. સુંદર મેઈ પાટાશીને
ઘેર મેઈ હતી. વિદ્યાચતુર પેર આવ્યો ન હતો. રજપુતની દષ્ટિ, વિક-
રથી રાતી, ચોરની પેઠે પ્રસંગ શોધતી, અને શીયાળની પેઠે અંધ-
કારને બેદી આગળ આવતી, લાગી. તેને છેટથી જોતી યુજુસુંદરી અં-
તર્ભયથી કંપવા લાગી, અને, છેટે ઉભેલા પુરુષનો હાથ કાઠરા ઉપાડવા
તપર ચતો જોઈ ચતુર કામડી ઉડી જાય તેમ, ઘરની પરસાળમાં
બહારી મેઈ અને પરસાળનાં દાર વાસી દીધાં. પણ બાળક કુમુદ વારને
તેણે છવને ગભરામણુ યઈ. છતાં દીકરી કરતાં કુદુઅલજ્જને બહારી
મણી. ઘર ઉધાડું હતું—તેને અને દીકરીને ઈશ્વરના હાથમાં સોંપ્યાં. જાતે
જ્જરાક શાંત થતાં એ સહ નિર્ભય લાગ્યું અને પોતાને પરસાળમાં સં-
તાઈ રહેતું ઉચિત લાગ્યું—માત્ર એક કાણુમાંથી બહાર દષ્ટિ રાખવા
લાગી. કુમુદને પાછી આપવાને નિમિત્તે મુજુ ઘરની અંદર આવી ફર-
વા લાગ્યો, આમ તેમ શોધવા લાગ્યો, અને એટલામાં માનચતુર બહાર
રથી આવી દારમાં પેઠો.

“ પુરુષને અબળા કહેવાતી નવાવે,
 “ રાણીબાપાસે એ પાણી બરાવે,
 “ જોજો, લોક, કીર્તક કળજીવનાં એ !

“ વહેલાને કુંડે કુવે એ ઉતારે,
 “ પુરાણીનાં પોયાં પાણીમાં પલામે! જોજો
 “ મ્હોટા મ્હોટા જોગીને જળમાં નાંખે,
 “ જાનીઓની આંખે પાટા તાણી જાણે! જોજો
 “ આર્પિમુર્તિ એના થઈ ભુરકાયા,
 “ કામજી કરે નારી તણી મઠી કાયા!— જોજો
 “ હડહડતો આ આંખે છે કળિકાળ,
 “ સતીઓ ઉતરી ગઈ પાતાળ! જોજો
 “ જ્વનિચારિણી આજ થઈ જોગમાયા,
 “ એની દષ્ટિએ જે પશુ તે હસાયે! જોજો
 “ આઠાણુઆર્ઠના મંત્ર થયા એનાં તંત્ર,
 “ રજપુતનાં સરજ બન્યાં એનાં જંત્ર! જોજો

આઠાણુ આમ માતો હતો ત્યાં તેની સામે એક જણ મયો અને
 એને ખબે કાચ મુઠી કહેવા લાગ્યો—“ અલ્યા, તારા ધરમાં પણ
 “ એવાં જોગમાયા છે કે?—કાચ તો કહેવું—” આ સાંભળી આ-
 ઠાણુને કોષ મ્હોંએ અને વુદ બગ્ગું. તેનો કોષાદમ અતિસખ મયો:
 “ હો હો ” કરતા હોકરાઓ એની પાણી કળજીવ લાગ્યા. એ રા-
 જામાંથી આઠાણુને છોડવી, પોતે પુરી, મુજી એકલો માલ્યો, અને વિ-
 ચારમાં ને વિચારમાં જોલવા લાગ્યો—

“ રાણીબાપાસે એ પાણી બરાવે.....

“ રજપુતનાં સરજ બન્યાં એનાં જંત્ર ! ”

“ ખરી વાત!—ના, મા, સ્ત્રીઓમાં હતી તેવી ને તેવી સતીઓ
 “ હજી છે, પણ અમે રજપુતો જ બન્યા. ” સાંત પડી મનમાં જો-
 લવા લાગ્યો: “ મ્હારા એવો મૂર્ખે કોઈ નથી કે મરે માથે મુઠી
 “ ખેટ માથે દોરાયો. વુદ ને સરખે સરખાવું. આ જરાકર અને
 “ વિવાહપુર ને કોણ!—હ—જીવારા બુમલા પ્રધાન તે સમના દાસ-
 “ એવા દાસઓના ઉપર મ્હારા મનમાં વેર થયું ને એવા દાસઓ
 “ સાથે વુદમાં ઉતરી એટલે આનું દલકું વુદ કરવું પડ્યું. પ્રધાન ઉ-

"હો. પણ મહારા હૃદયમાં જે વાત છે તેનો સાક્ષી હૃદયર છે. હૃદયર
 "લોકની દુકથી પર્યંતો ફાટે છે અને તેમના નામથી રાજગ્યો કંપે છે.
 "મદમો અરણ્યમાં હોય પણ તેના સામી દૃષ્ટિ કરતાં લોક ડરે. આ-
 "પણાં ધર એમનાં ધર પેડે લપાયાં ધઈ જશે ત્યારે રસ્તાના જનારને
 "અને શેરીનાં કુતરાંને પણ તેમાં પેસી જવાનું મન થશે. આપણુ ધ-
 "રનાં લશ્કર વેરાઈ જશે ત્યારે ધોળો દિવસે ધાડ પડશે. વડીલ, તમને
 "હસવું આવે છે પણ અહં જાણુંને કે આપના જેવા વડીલો તે આ-
 "પણા ધરના ગદ હો અને એ ગદ તુટશે ત્યારે તેમાંનાં તમારાં અમ
 "જેવાં ડોર અને બીજું જે પવિત્ર ધન હશે તેને લોક તુટશે તે-
 "ટલાં તુટશે."

"ગુણસુંદરી ! તમારાં આ વચન સાંભળવાનું મને મન થયું હતું મારે
 "આટલું શ્લેષ્યાવ્યું. ધરગ્યો ગુણમાં પાલેલા ભોલે તે તમે સમજો
 "હો; પણ હવેના કાળમાં તો જીવાનીયા વાળુ જેવું બદલાયું છે તે-
 "મ જ ધરગ્યોની મત ગઈ છે એટલે તમારું શ્લેષ્યું જ્યાં જશે ત્યાં
 "જોડું પડશે. બાકી આપણા ધરમાં તો એવું કહું તો જવાનમાં મહારાં
 "હોડરાં તમે બધાં, અને ધરગ્યાંમાં હું જાતે, તે આપણામાં જ એવો
 "કાળ બદલાઈ કળશ્યુમ બેઠો કહું તો આપણને પોતાને જ માણ પડે !
 "માટે આપણા ધરમાં તો એ કાળનો વા વાયો જ નથી. પણ કાલનો
 "વિશ્વાસ નહી તો આજનો કેમ થાય ? મારે આરખો ઉમરે રખીશું.
 "અને હું તો શયું ત્યાં સુધી છુંસો !" આમ બોલતો બોલતો મા-
 "નચતુર હસવા લાગ્યો અને ગુણસુંદરીને બીજી વાતમાં નાંખી.

આથી પાસ વિધાયતુરના ધરમાં ન શવેલો મુજી પોતાના ઉપર
 ખીજવાતો અને મનમાં બડબડતો બડબડતો નચર બહાર પોતાનો બામ
 હતો તે દિશામાં ચાલ્યો. ગુણસુંદરીએ પોતાના કરતાં વધારે ચકોરપણું
 જતાવ્યું જેઈ સ્ત્રીજાતિને હાથે પોતે હાથોં તેવું એને પણ ક્ષીનપર
 સામું. મહારું શિદ્ર વિધાયતુર, જરાસંકર, અને મહારાજ જાણશે એ
 બચથી તે કંપવા લાગ્યો. માનચતુર જેવા તુઠ બાહ્યજીને હાથે તિર-
 સકોર ગળી જશે પડશે તે વિચારથી તે અસ્ત થયો. આ સર્વ વિચાર
 કરતો કરતો એ ચાલ્યો જાય છે એટલામાં માર્ગની એક પાસ એક
 ઘાટ આવ્યું. ત્યાં આગળ એક બાહ્યજી રામ શક્તિ ગતો હતો અને
 તેની આશપાસ લોક એકઠા થયા હતા. પોતાના મ્હાન ચિત્તને કંઈક
 વિનોદ મળે એ આશાથી મુજી લોકના રોળામાં બચ્યો.

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ

ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ

ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ

ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ

ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੋਹਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

1001
 1002
 1003
 1004
 1005
 1006
 1007
 1008
 1009
 1010
 1011
 1012
 1013
 1014
 1015
 1016
 1017
 1018
 1019
 1020
 1021
 1022
 1023
 1024
 1025
 1026
 1027
 1028
 1029
 1030
 1031
 1032
 1033
 1034
 1035
 1036
 1037
 1038
 1039
 1040
 1041
 1042
 1043
 1044
 1045
 1046
 1047
 1048
 1049
 1050
 1051
 1052
 1053
 1054
 1055
 1056
 1057
 1058
 1059
 1060
 1061
 1062
 1063
 1064
 1065
 1066
 1067
 1068
 1069
 1070
 1071
 1072
 1073
 1074
 1075
 1076
 1077
 1078
 1079
 1080
 1081
 1082
 1083
 1084
 1085
 1086
 1087
 1088
 1089
 1090
 1091
 1092
 1093
 1094
 1095
 1096
 1097
 1098
 1099
 1100
 1101
 1102
 1103
 1104
 1105
 1106
 1107
 1108
 1109
 1110
 1111
 1112
 1113
 1114
 1115
 1116
 1117
 1118
 1119
 1120
 1121
 1122
 1123
 1124
 1125
 1126
 1127
 1128
 1129
 1130
 1131
 1132
 1133
 1134
 1135
 1136
 1137
 1138
 1139
 1140
 1141
 1142
 1143
 1144
 1145
 1146
 1147
 1148
 1149
 1150
 1151
 1152
 1153
 1154
 1155
 1156
 1157
 1158
 1159
 1160
 1161
 1162
 1163
 1164
 1165
 1166
 1167
 1168
 1169
 1170
 1171
 1172
 1173
 1174
 1175
 1176
 1177
 1178
 1179
 1180
 1181
 1182
 1183
 1184
 1185
 1186
 1187
 1188
 1189
 1190
 1191
 1192
 1193
 1194
 1195
 1196
 1197
 1198
 1199
 1200
 1201
 1202
 1203
 1204
 1205
 1206
 1207
 1208
 1209
 1210
 1211
 1212
 1213
 1214
 1215
 1216
 1217
 1218
 1219
 1220
 1221
 1222
 1223
 1224
 1225
 1226
 1227
 1228
 1229
 1230
 1231
 1232
 1233
 1234
 1235
 1236
 1237
 1238
 1239
 1240
 1241
 1242
 1243
 1244
 1245
 1246
 1247
 1248
 1249
 1250
 1251
 1252
 1253
 1254
 1255
 1256
 1257
 1258
 1259
 1260
 1261
 1262
 1263
 1264
 1265
 1266
 1267
 1268
 1269
 1270
 1271
 1272
 1273
 1274
 1275
 1276
 1277
 1278
 1279
 1280
 1281
 1282
 1283
 1284
 1285
 1286
 1287
 1288
 1289
 1290
 1291
 1292
 1293
 1294
 1295
 1296
 1297
 1298
 1299
 1300
 1301
 1302
 1303
 1304
 1305
 1306
 1307
 1308
 1309
 1310
 1311
 1312
 1313
 1314
 1315
 1316
 1317
 1318
 1319
 1320
 1321
 1322
 1323
 1324
 1325
 1326
 1327
 1328
 1329
 1330
 1331
 1332
 1333
 1334
 1335
 1336
 1337
 1338
 1339
 1340
 1341
 1342
 1343
 1344
 1345
 1346
 1347
 1348
 1349
 1350
 1351
 1352
 1353
 1354
 1355
 1356
 1357
 1358
 1359
 1360
 1361
 1362
 1363
 1364
 1365
 1366
 1367
 1368
 1369
 1370
 1371
 1372
 1373
 1374
 1375
 1376
 1377
 1378
 1379
 1380
 1381
 1382
 1383
 1384
 1385
 1386
 1387
 1388
 1389
 1390
 1391
 1392
 1393
 1394
 1395
 1396
 1397
 1398
 1399
 1400
 1401
 1402
 1403
 1404
 1405
 1406
 1407
 1408
 1409
 1410
 1411
 1412
 1413
 1414
 1415
 1416
 1417
 1418
 1419
 1420
 1421
 1422
 1423
 1424
 1425
 1426
 1427
 1428
 1429
 1430
 1431
 1432
 1433
 1434
 1435
 1436
 1437
 1438
 1439
 1440
 1441
 1442
 1443
 1444
 1445
 1446
 1447
 1448
 1449
 1450
 1451
 1452
 1453
 1454
 1455
 1456
 1457
 1458
 1459
 1460
 1461
 1462
 1463
 1464
 1465
 1466
 1467
 1468
 1469
 1470
 1471
 1472
 1473
 1474
 1475
 1476
 1477
 1478
 1479
 1480
 1481
 1482
 1483
 1484
 1485
 1486
 1487
 1488
 1489
 1490
 1491
 1492
 1493
 1494
 1495
 1496
 1497
 1498
 1499
 1500

ଅନେକ ଲୋକେ ନିଜର ଅଧିକାର ଧରି ରଖିବା
ପାଇଁ ଯତ୍ନ ନେଇ ଯାଆନ୍ତି ।

ହରିଶଚନ୍ଦ୍ର ନିଜର ଉପକାର କରି
ନିଜର ସମସ୍ତ କର୍ମ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ
ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଯାଦାସ୍ତ କରି ଦେଲେ ।

କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେବା ପାଇଁ
ତାଙ୍କୁ କିଛି କଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ କିଛି କଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା
ତେବେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ କିଛି କଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା
ତେବେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ କିଛି କଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା
ତେବେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ କିଛି କଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା
ତେବେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

દાં. નિપુણતા સિદ્ધિ અને સુખવર્ધિ. એ સુખે ભક્તિ
કૃષ્ણ દેવ? ઇચ્છા દેવ ને ભક્તિ એ મિત્ર દેવ?
અને વિદ્યુત્ સ્ત્રી વાસને એ સિદ્ધિ ભક્તિ, એ
અસિદ્ધિને ~~અ~~ પેન્ને એ ને અપુ આર અભિપ્રાય
સ્વભિદે દેવ. તેની એ સ્ત્રીને મિત્ર મિત્ર એ
એને એ પ્રકારે એ વિદ્યુત્ મિત્ર એ એ
ભક્તિની ભક્તિ એને મિત્ર મિત્ર એ એ
કરના દેવની.

જો "દેવ, મને હવે ભક્તિ છે - સુખે ભક્તિ
" ભક્તિની વડા ભક્તિ ભક્તિ": એ પ્રકારે સ્વભિ ભક્તિ.
"જો ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ, ભક્તિની મિત્ર ભક્તિ"
"દેવ ને ભક્તિ ભક્તિ. સુખે ને ભક્તિ -
વલક પેન્ને મિત્ર મિત્ર ભક્તિ": એ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ.
મિત્ર સ્વભિ ભક્તિ ભક્તિની વડા ભક્તિ. નિપુણતા
એ ભક્તિ ભક્તિ ને ભક્તિ. એ ભક્તિ ભક્તિ ને ભક્તિ
વધુને વડા ભક્તિ એ અપુ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ
ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ
વધુ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ
એ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ
નિપુણતા ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ
મિત્ર સિદ્ધિ સિદ્ધિ ભક્તિ
વધુ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ
વિભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ ભક્તિ

"કાંઈ રહે છે - તેના અભાગે વિદ્યુ પાસું એ
 "દોષ છે:" એમ વિદ્યુને વિદ્યુને એક પ્રકાર
 કારણથી સુલભ અને ગભીરે અપેક્ષા અગત્ય
 દેખેલા કિંદાના પુણા પેર એકુ યાંસ હું તેલ એકે
 પોને તરલને અને સ્ત્રીઓને હું દેખેને એમ પણ
 ઉભો. એમ ઉભા પછી તે તેનાં હું એવાં
 કાંઈ દોષ લાગ્યો, એ હું એવાં એવાં પુરુષ
 રાજ્યને અધિકારી નથી. યેવાં વિદ્યુ દેને સ્ત્રી
 વચ્ચે લાદા-હું અને સ્ત્રીઓને હું દેખેને એમ
 ઉભો, અને નાની લાલ:

"મમ હિ સ્વસ્ત્ય સદસિ ગૌરવ પ્રિયસ્ય
 "કુલનતરૂનીનકાતરૂ હિ ચક્રુ: ॥"

એવાં સ્ત્રીઓને સ્વરૂ અને લાલ.
 સુખલાને બે દારૂ બે પાસની સારેલીઓને અને લા
 અને એને પણ વારાફરતી ઉંચે ડેવ મળીહું પાણી ઉભા-
 થાના હવા અને તે ઉભાના પાણી ઉપર એની રહિ હની.
 પુરુશી, આ મુદત પણ એવાં તેને ફેલા લાગે છે?"
 "તમારા પાસે જાવાના દાંડા નેવા, એવાં નાનાં
 "જાવાનાં પુરુશ પુરુશ ગોડા નેવાં, અને એવાં નાનાં
 "નેવાં." "ને, વાસ, આ પાણી?" - પાણી ઉભાનાની નેવા
 એની તે એક મહત્તની રાજી, તે ઉપર દેખે પણ એકો
 એમ રહી, સુખલા બોલી.
 "પરનાની અને તે પાણીના નેવાની જાન ઉંચીને
 "દેવે અને પાંડા ઉપરહું એકીકર તે પાણી ઉભાને તેડ
 "આ પાણી"

~~"... .."~~

"... .."

"... .."

"... .."

"... .."

... ..

"kinnat zmanon gzi yal hifreton
 "birei: " a yafthi anai hu b'ha'atze
 "kai lai lai k'atze'atze an' anai an'atze
 "engafel' an' nora anai n'atze an' n'atze
 "lai n' atze an'atze atze yal atze n' an'atze
 "yaf' n' atze an'atze atze atze an'atze
 "k' atze an'atze atze n' an'atze."

zman an'atze yaf' an'atze an'atze
 an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze
 an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze
 an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze

an'atze an'atze an'atze: " an'atze
 "atze an'atze an'atze; an'atze an'atze an'atze
 "an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze
 "an'atze an'atze"

"an'atze an'atze an'atze - an'atze an'atze
 "an'atze an'atze an'atze an'atze - an'atze an'atze
 "an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze
 "an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze
 "an'atze"

"an'atze, an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze an'atze"

"અમીં કુમલોરેન વોડે રૂડે છે ને રીતરુ નાં છે"

"હાં એનાં પિત્રે એ નિવૃત્તિ ની વાક્ય કહેડે"

"એડે એનાં રાજીની અંતિ થિ ભાવ એડે રીતરુ"

"વૃત્તિ કી રૂડે છે નેમલ વધે વૃત્તિ કી વળ"

"સુભાલ રીતરુ એનાં વધે નિવૃત્તિ એ. નેડે એડે"

"નિવૃત્તિ નેમલ વધે એડે નિવૃત્તિ નેમલ"

"હવેડે."

"કુમલોરેન એ નિવૃત્તિ રીતરુ કી"

"એનાં રીતરુ છે ?" નિવૃત્તિ કી રીતરુ કી."

"નિવૃત્તિ એડે એનાં રીતરુ નેડે એડે"

"હાં નેડે એનાં રીતરુ કી રીતરુ વધે"

"એનાં રીતરુ એનાં નિવૃત્તિ એનાં. એનાં રીતરુ"

"કુમલોરેન એનાં રીતરુ એડે. એનાં રીતરુ એનાં"

"નિવૃત્તિ એનાં રીતરુ એનાં રીતરુ એડે એનાં"

"એનાં રીતરુ એનાં રીતરુ એડે એનાં"

"હાં એનાં રીતરુ એનાં રીતરુ એડે એનાં"

"એનાં રીતરુ એનાં રીતરુ એડે એનાં"

4
2000
b
550

